ÇİĞDEMİN SESİ

Mart - 2024 Sayı: 95

Bütün kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü kutluyor, eşitlik, özgürlük ve mutluluk dolu bir yaşam sürmelerini diliyoruz.

Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, Fatoş Gür, M.Sinan Kayalıgil, Zuhal Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

''Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz.''

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047
+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

/cigdemimdernegi

BAŞKANIMIZDAN

Fatih Fethi Aksoy
Çiğdemim Derneği
YK Başkanı

YEREL SEÇİMLER

Sevgili komşularımız biliyorsunuz 31 Mart 2024 Pazar günü ülkemizde yerel seçimler gerçekleşecek. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanını, Çankaya Belediye Başkanını, Çankaya Belediye Meclisi Üyelerini ve muhtar ile azalarını seçeceğiz.

Bu seçimlerde mahalle muhtarlığımızda şimdiye kadar derneğimizin iki Yönetim Kurulu Üyesi ile birlikte iki başka aday yarışacak gibi görülüyor. Çiğdemim Derneği olarak Yönetim Kurulu Üyemiz olan Hasan Hüseyin Aslan ve Özlem Ergon Cerit'i desteklediğimizi açıklamıştık. İki adayımıza da başarılar diliyoruz.

Çankaya Belediye Meclisi Üyesi adayı olarak ben de TİP listesinden seçimlere giriyorum ve siz komşularımızın desteklerinizi bekliyorum. Belediye Meclisi seçimlerinde TİP'e vereceğiniz oylar beni ve dolayısıyla derneğimizi belediye meclisine taşıyacaktır. Yılların tecrübesiyle mecliste sizlerin temsilcisi olacağım.

ETKİNLİKLERDEN NASIL HABERDAR OLABİLİRSİNİZ?

Tüm etkinliklerimizi öncelikle mail grubumuzla sonra face-instagram ve twitter hesaplarımızdan paylaşıyoruz. Ayrıca whatsapp listemizle de duyuruyoruz.

Tüm sosyal medya hesaplarımızdan /cigdemimdernegi olarak bizi takip edebilirsiniz.

Whatsapp şu anda en çok kullanılan ve anında ileti alabileceğiniz bir ortam. Whatsapp listemize dahil olmak için 05078685770 numaralı telefona bir mesaj göndermeniz ve bu numarayı kaydetmeniz yeterli.

ADAY ZİYARETLERİ

Seçimlerde aday olan siyasetçilerin derneğimize olan ilgi ve alakası bizleri oldukça memnun ediyor.

TİP Çankaya Belediye Başkan Adayı İrfan Değirmenci, CHP Çankaya Belediye Başkan Adayı Hüseyin Can Güner, AKP Çankaya Belediye Başkan Adayı Duhan Kalkan derneğimizi ziyaret ettiler ve kendilerine hazırlamış olduğumuz dosyamızı sunduk. TKP adaylarıyla da önümüzdeki günlerde görüşeceğiz. Diğer adayların da gelmelerini bekliyoruz. Bu adayları biz davet etmiyoruz, kendileri veya ekip arkadaşları bizimle irtibata geçerek görüşme talebinde bulunuyorlar. Bizim kapımız ziyarete gelmek isteyen herkese açıktır.

DUYARLI SÖZLÜK

AB projesi çerçevesinde yürüttüğümüz, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği çalışmalarımız kapsamında, yaklaşık bir yıldır üzerinde çalıştığımız "Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Duyarlı Sözlük" çalışmamızı tamamladık. Sözlüğümüzün basımı tamamlandı ve dağıtımına başladık.

Sözlüğümüzü etkinliklerimizde alabileceğiniz gibi Derneğimize uğrayıp ücretsiz olarak da temin edebilirsiniz, (eğer isterseniz burs fonu veya mama hesabımıza bağış yapabilirsiniz tabii ki).

Sözlük çalışmasını gerçekleştiren ekip arkadaşlarımıza ve danışmanımıza teşekkür ediyoruz. Sözlüğü yaşayan bir sözlük olarak düşündük. Bu yüzden görüş ve önerileriniz önemli. Lütfen bizimle paylaşın.

“AH BEYOĞLU VAH BEYOĞLU”

Vecdi Seviğ
Gökkuşağı Sitesi

Başlıkta adını yazdığım kitabı kim bilir kaç kez baştan sona okudum ya da gözden geçirdim. Boğaziçi Şıngır Mıngır da birkaç ayda bir göz gezdirdiğim kitaplardan biridir. Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu’da “Fikret Adil'le Necip Fazıl burada 47 numarada oturmuşlardır” satırlarını bilmesem, Fikret Adil’in Asmalımescit 74’te anlattıklarının aynı sokağın 47 numarasındaki binada geçtiğini nereden öğrenecektim?

Ya Boğaziçi Şıngır Mıngır’a o kadar sık başvurmasam kimilerinin hayran olduğu, kimilerinin eleştirdiği II. Abdülhamit’in oğlu Şehzade Burhanettin Efendi’nin 1 Mart 1916 Çarşamba günü, istakozdan önce, kestane çorbasını mideye indirdiğini, favori tatlıları arasında da kremalı kestane olduğunu nasıl öğrenirdim.

Ahmet Haşim’in “Kadıköy Vapur İskelesi’nin karşısında Acem”in Kahvesinde” Yakup Kadri Karaosmanoğlu ile buluştuğunu, 1923 – 1926 yıllarında Kadıköy iskelesinden çarşıya giden yoldaki Mihran’ın Kahvesi’nde Reşat Nuri Gültekin ve Mahmut Yesari ile çay içtiğini, öğrencisi ressam Hamit Göreli ile sohbet ettiğini nereden bilirdim.

Sözü çeyrek yüzyıl önce aramızdan ayrılan Salâh Birsel’e getirmek istiyorum. 1919 doğumlu, nüfus kayıtlarına göre Ahmet Selahattin Bey, 10 Mart 1999’da İstanbul’da öldü. Liseyi bitirdikten sonra bir süre hukuk eğitimi alan sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü’nü tamamlayan, öğretmenlik, yayıncılık, matbaa müdürlüğü, iş müfettişliği yaşamını sürdürmek için yaptığı işler arasında bulunan Salâh Birsel’in eserlerinin tam listesini vermek bu yazının boyutlarını aşar.

1954-1976 yılları arasında Türk Dil Kurumu Yönetim Kurulu üyeliği ve 1960-1973 yılları arasında da aynı kurumun Yayın Kolu Başkanlığı görevlerinde bulunan ilk yıllarda A. Suluklupaşalar adını da kullanan yazarın şiirlerini topladığı kitapların adlarını sıralamakla yetineyim:

Dünya İşleri (1947), Hacivat’ın Karısı (1951), Ases (1960), Kikirikname (1961), Haydar Haydar (1972), Köçekçeler (1980), Bütün Şiirleri (1986), Varduman (1993), Yalelli (1994), Rumba da Rumba (1995), Çarleston (1996), Baş ve Ayak (1997). Diğer eserleri için Hikmet Altınkaynak’ın Türk Edebiyatında Yazarlar ve Şairler Sözlüğü kitabından yararlanılabilir. Kitaba ulaşamayanlar için bir de internet adresi eklemekte yarar var: https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/salah-birsel

Salâh Birsel, edebi birikimlerini denemeleriyle gelecek kuşaklara aktaran yazardır. Bunu kendisi anlatırken, edebiyat toplantıları, edebiyat kahveleri üzerine bir yazı yazmak istediğini, söze Fransa’dan başladığını, İstanbul kahvelerine getirdiğini ve “Beyoğlu’ndaki kahvelere abandığını” belirtir ve biraz soluklandıktan sonra ekler: “Ben insanların yaşamış olmasına, belli zaman parçaları içinde belli yerlerde bulunmuş olmasına çok önem veririm.” (Muzaffer Uyguner, Salah Birsel (Yaşamı, Sanatı, Şiirleri, Günlükleri,Romanı, Denemeleri, Tarihleri ile yapıtlarından seçmeler), İstanbul, Altın Kitaplar Matbaası, 1991, s.159).

Salâh Bey Tarihi kitaplar dizisi otuzdan fazla yazarın yaşadığı mekanlardan kesitler aktarır. Ahmet Mithat Efendi’nin ilk ambalajlı su bayii olduğunu, kabak tatlısının pekmezle pişirilmesi ve üstüne de “löp löp ceviz dökülmesinden” hoşlandığı bilgisi günümüz okuruna Boğaziçi Şıngır Mıngır’daki satırlarla ulaşmaktadır.

Bedri Rahmi Eyüboğlu ile fırtınalı gecede balıkçı teknesiyle sabaha karşı Burgazada’ya ulaşan Sait Faik’i karşılayan annesinin “Ben döneceğinizi pekala biliyordum. Ama bu havada nasıl becerdiniz, hala şaşıyorum...” dediğini Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu’da okuruz.

1932 - 1933 yıllarında Milli Eğitim Bakanlığı yapan Dr. Reşit Galip Bey’in Fenerbahçe’ndeki Belvü Palas’ta gün batımına yakın rakısını yudumlarken sandaldan düşüp denizde boğulma tehlikesi geçiren üç genç kızı nasıl kurtardığı da Kahveler kitabına not edilmese, unutulup gidecekti. Aramızdan ayrılışının 25. yılında ustaya Çiğdem Mahallesinden selam olsun.

KİTAP TANITIMI: “BÜYÜK OĞUL EFSANESİ – TONGUÇ’UN ROMANI”

H. Suat Ilgaz
Hanedan Apartmanı

Köy Enstitülerinin mimarı, büyük eğitimci İsmail Hakkı Tonguç’u, yeterince olmasa da çoğumuz biliriz. Onu daha yakından tanımak; köylerin bir an önce okula öğretmene kavuşabilmesi için planlarını, köy enstitülerini nasıl kurduğunu, bu süreçte neler yaşadığını, çıktığı yolda kimlerin destek verdiğini, kimlerin hangi gerekçelerle engellemeye çalıştıklarını, engellenmeseydi daha neler yapmayı düşündüğünü, sonunda köy enstitülerinin nasıl kapatılıp yok edildiğini; azmini, iradesini, çalışkanlığını, bitmek tükenmek bilmeyen enerjisini, eğitimci kişiliğini, yöneticiliğini; kısacası rahmetli Tonguç’un yaşamına dair pek çok şeyi öğrenmek isteyenler için; yazar Öner Yağcı, “Büyük Oğul Efsanesi - Tonguç’un Romanı” isimli biyografik bir kitap yazmış.
Kitabın arka kapağında yazar şunları söylüyor:
“İsmail Hakkı Tonguç efsanesi…Yaşarken efsane olmak, doğanın insanlara en büyük armağanıdır. Bu armağan insan olmayı başarmış, sonra da başkalarına insan olabilmenin yolunu yordamını öğretmeye kendini adamış olanların aldıkları bir armağandır. Efsaneler geleceğe aktarılmazsa, yeni efsanelerin doğması zamanın akışına bırakılırsa, toplumların yaşamında boşluklar doğar.”

Bu sözlerden, yazarın, İsmail Hakkı Tonguç’un hayatını neden romanlaştırdığını anlıyoruz.

Kitapta, İsmail Hakkı Tonguç’un günlüğünden alınmış gibi, kendi yaşadıkları ve o döneme ait pek çok tarihi olay gün gün bizzat onun ağzından canlı bir şekilde anlatılıyor.
Çoğumuzun merak ettiği; köy enstitülerinden neden vazgeçildi ve kapatıldı; bunda kimlerin ve nasıl bir anlayışın etkili olduğu; devam edilseydi ülkenin geleceğine etkileri ne olurdu gibi soruların karşılığını kitapta buluyoruz. Eğitime, okullaşmaya ve köy enstitülerine ilk baştan itibaren büyük önem ve destek veren Milli Eğitim Bakanlarımız (maalesef çok genç yaşta kaybettiğimiz) Mustafa Necati, Saffet Arıkan ve özellikle de Hasan Âli Yücel’in bu uğurda nasıl gayretle çalıştıklarını öğreniyor, kendilerini rahmetle ve saygıyla anıyoruz. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü baştan köylerin okullaşmasına, köy enstitülerinin açılmasına ve sayılarının hızla artırılmasına tam destek verirken; parti içinde (hem de partinin üst yönetiminde bulunanlardan) bazılarının engelleme çabalarını hayretle öğreniyoruz. Buna dair kitapta geçen iki çarpıcı örneği paylaşmak istiyorum: 07 Mayıs 1941 tarihinde CHP Genel Sekreteri olan Memduh Şevket Esendal, halkevlerindeki bir toplantıda şunları söyler; “Köylüyü rahat bırakın. Sabanıyla, bezir kandiliyle rahattır o. Çift motoruydu, elektrik ışığıydı deyip rahatını kaçırmayın.” Toplantıda bu sözleri duyan Tonguç’un tepkisi; “Siz bunları şaka olarak mı, yoksa gerçek düşünceleriniz olarak mı söylüyorsunuz?” Esendal “Elbette gerçek” diyerek niyetini ortaya koymuştur.
Diğer örnek ise, Cumhurbaşkanı İsmet İnönü’nün Anadolu’da yapımı süren köy enstitülerinin durumunu yerinde görmek üzere İsmail Hakkı Tonguç ile birlikte, 20 Temmuz 1941 tarihinde çıktığı yurtiçi inceleme gezisine ait. Bu gezide İnönü’yü Gölbaşında karşılayan Genel Sekreter Memduh Şevket Esendal, Tonguç’u arabasına alır; yolda şunu söyler: “Ne gezdirip duruyorsun ‘bunu’ köy köy? Yarın bizim söylediklerimize, raporlarımıza inanmayacak.” Bunun üzerine Esendal’a “Biz onu değil, o bizi gezdiriyor” diye yanıt veren Tonguç’un konuyla ilgili yorumu şöyledir: “Bu” dediği İnönü’ydü. Genel sekreter, genel başkanından böyle söz ediyordu ! Bozuk olan bir şeyler vardı partide.
Tonguç’un görüşünde ne kadar haklı olduğunu kitapta görüyoruz. Parti içinden ve yüksek kademelerdeki bazı görevlilerden, eğitim konusunda yapılanlara ve köy enstitülerine karşı tepkiler giderek artıyordu. 19 Haziran 1942’de “Köy Okulları ve Enstitüleri Teşkilatı Yasası” TBMM’de kabul edildi. Ancak CHP’li 177 üye, oylamaya katılmayarak düşüncelerini ve niyetlerini ortaya koymuşlardır. Meclisteki görüşmeler sırasında bir milletvekilinin İsmail Hakkı Tonguç’a hitaben söylediği şu sözler çok anlamlıdır: “Yahu Hakkı Bey, senin hiç işin yok mu? Bu kadar hergeleyi okutursanız, bize kim hizmet edecek?”

Bu olanları ve daha sonra olması muhtemel şeyleri düşünürken, bir yandan da makam odasının penceresinden, Ulus Meydanındaki Atatürk Anıtına bakan Tonguç'un aklından şu cümle geçer "Bu gibilerin güçlü olması için mi kurmuştu o "Yalnız Adam" bu cumhuriyeti?"
Kitabı okurken; köy enstitüleri ve köylerin okullaşması konularında rüzgarın giderek tersten esmesiyle birlikte, bir takım çevrelerin ve Meclisteki toprak ağalarının açıkça ortaya koydukları tepkilerine; buna karşılık CHP yönetiminin onlara karşı sergilediği tavizkar tutuma; İsmet İnönü'nün başta tam destek verdiği köy enstitüleri projesi konusunda görüş değiştirmeye başlamasına; seçimlerde partinin oy kaybetmesini, köylüye okul yapılmasına bağlayan CHP hükümetine ve bu hükümette görev alan milli eğitim bakanlarının, köy enstitüleri projesini bitirmek için nasıl da canla başla uğraştıklarına ibretle tanık oluyoruz.
Köy enstitülerinin kapatılmasına giden yolun taşları hızla döşeniyordu. İsmail Hakkı Tonguç solcu olmakla ve komünistlikle suçlanıyor, köy enstitülerini kendi görüşlerine uygun yerler haline getirdiği iddia ediliyordu. Köy enstitülerine ve öğrencilerine çeşitli iftiralar atılıyordu. Nihayet Tonguç, 11 yıl görev yaptığı ilköğretim genel müdürlüğü görevinden alınıyordu. Sadece görevden alınmakla kalmayıp, hakkında çok uzun sürecek bir soruşturmalar dönemi başlıyordu. Sonunda köy enstitüleri kapatılmıştı.

544 sayfa olan söz konusu kitap çok akıcı bir anlatımla kaleme alınmış. Bu nedenle hiç sıkılmadan ve elden bırakılmadan merakla, oldukça kısa bir sürede okunabiliyor. Anlatım öylesine canlı ki, insan kendini sanki tüm olayları, Tonguç'un yanı başında onunla birlikte yaşıyormuş gibi hissediyor; kah duygulanıyor, kah üzülüyor, bazen de olanlara kızıyor. Rahmetli çok fazla sigara içmektedir. Kitap boyunca sık sık sigaralarını birbirinin ateşi ile yaktığını söylüyor.Bunu okurken insanın; "Bırak şu sigarayı, sağlığına yazık" diye haykırası geliyor.

Son olarak, okumayı düşünenler için, söz konusu kitabın Çiğdemim Derneği - Oğuz Tansel Semt Kütüphanesi'nde mevcut olduğunu belirtmek istiyorum. Meraklılarına iyi okumalar diliyorum.

Bu büyük insanı rahmetle ve şükranla anıyor; anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

Kitapta bu konularla ilgili daha pek çok tarihi gerçek, tüm detaylarıyla anlatılıyor. Ayrıca, rahmetli Tonguç'un çocukluktan itibaren yaşamını; 1910'lardan başlayarak, vefat ettiği 1960 yılına kadarki yakın tarihimizi ve ülkenin kaderine etki eden pek çok iç ve dış tarihi olayı da öğreniyoruz.

Sizi gülümsetebilen insanların peşine takılın, çünkü sadece bir gülümseme karanlık bir günü aydınlatabilir.

- Moliere

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1996 ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE STGM Kurumsal Hibe Fonu "birlikte değiştirelim"

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu

25 Mart 2024

Pazartesi 20.30

Çiğdemim Kültürevi

GABRIEL GARCİA MARQUEZ

KIRMIZI PAZARTESİ

Sunum: Dilek Şimşek

Edebiyat Topluluğumuzun tüm etkinlikleri ücretsizdir ve herkese açıktır.

Topluluğa katılmak için iletişim bilgilerinizi bize ulaştırmanız yeterlidir.

BURASI RADYO ŞARAMPOL

Mübehher Özbek
Ebru Sitesi

"Yoksulduk ama mutsuzduk"

Biz, yoksuluz ama mutluyuz diyen Yeşilçam filmlerini izlediğimiz yıllarda, sinema salonlarından mutlu, mutlu ayrılırdık. Demek ki, mutluluk ve yoksulluk birbirini dengeliyormuş. "Yoksulduk ama mutsuzduk" cümlesi o kadar ağırdı ki nereye koyacağımı bilemedim. Filiz için de ağırmış ki, geçmişini çocukluk, geleceğini ise belirsizlik olarak tanımlıyor.

Antalya'nın Şarampol Caddesi'nde başlayan süreçte, 12 Eylül darbesine lise öğrencisi olarak tanık olan Filiz, Berlin'de de Utanç Duvarı'nın yıkılmasına bir yetişkin olarak tanık olacaktır. Her iki olayı da yaşayan Filiz'in gözünden bakarak anlattıklarına, bireysel ve toplumsal olarak yaşanan belirsizliklere, çaresizliklere biz de tanık oluyoruz

Neyse ki bu olumsuzlukların içinde Mine Abla gibi birisi var. Herkese nasip olamayacak bir komşu kızı, bir abla. Araya kısa bir ayrılık girse de hem Şarampol Caddesi'nde hem de, Kreuzberg'de annesinin ve Filiz'in can dostu,dert ortağı. Mine Abla'nın kuyumcu nişanlısından ayrılıp, devrimci Cengiz Abi ile nişanlanması, Filiz'le Mine Abla'nın hayatına merak, heyecan ve belirsizlik katmış, dayanışmalarını güçlendirmiştir.

Cengiz Abi'ye ulaşacağı umuduyla dağıtılan şiir pusulaları işe yaramayınca, Asım Abi'nin de yardımıyla bir radyo istasyonu kurulmuştur. Radyo Şarampol. radyo vericisinin nasıl çalıştığını Asım Abi'sinden öğrenen Filiz, sonraki hayatını da bu meslek üzerine geliştirecektir.

Turistlerin düşürdüğü kaset, ve Asım Abi'nin elektronikteki becerisi Filiz'in geleceğine ekilen ilk tohumlar olacaktır.

Asıl amaç Cengiz Abi'ye ulaşmak olsa da, Ali'nin de dinleyebileceği ihtimali Filiz'i umutlandırmıştı.

Lise 1 de ilk karşılaştıklarında birbirlerinden hoşlanan ama arkadaşlıkları kısa süren Ali ile Filiz birbirlerini hiç unutmayacaklardır.

Antalya, İstanbul, Berlin ve Londra'da geçen yaklaşık 40 yıllık bir süreci, akıcı bir dille anlatan yazar, okuyucuyu da o yıllara götürüyor.

Yazar kitabında okuyucuya bazı sorular soruyor. Bu sorulardan bir tanesiyle yazımı sonlandırıyorum.

Kim kimden kopya çekiyordu. Kitap mı hayattan, hayat mı kitaptan?

"İnsanları kaybetmekten KORKMAYIN. Etrafınızdaki herkesi memnun etmeye çabaladığınız bu hayatta, kendinizi kaybetme ihtimalinden KORKUN."

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğunun faaliyetleri kapsamında, 2023-2024 dönemine ait sunum programı aşağıdadır.
Cumhuriyetimizin 100. yıl dönümü nedeniyle; yeni sezona ilk olarak, 30 Ekim 2023 tarihinde Kemal Tahir'in "Kurt Kanunu" isimli eserinin sunumu ile başladık.
Topluluk olarak, siz değerli edebiyat tutkunlarının katılımı ile, program doğrultusunda birbirinden keyifli sunumlar gerçekleştirmeye devam ediyoruz. Bu vesile ile hepinize bol okumalı yeni ve güzel bir yıl diliyoruz.
Topluluğa katılmak için bizimle iletişime geçebilirsiniz.
Edebiyat Topluluğu etkinlikleri ücretsiz ve herkese açıktır. Programda yer alan kitaplar da dahil; istediğiniz kitapları, 30 binden fazla kitap kapasiteli Oğuz Tansel Semt Kütüphanemizden, herhangi bir bedel ödemeksizin, ödünç alıp okuyabilirsiniz.

EDEBİYAT TOPLULUĞUNUN 2023-2024 DÖNEMİ KİTAP SUNUM PROGRAMI

KİTABIN ADI	YAZARI	SUNUMU YAPACAK KİŞİ	SUNUM TARİHİ
KURT KANUNU	Kemal Tahir	Cemil Turan	30 Ekim 2023
ATEŞTEN GÖMLEK	Halide Edip Adıvar	Rafet Aydoğan	27 Kasım 2023
KADINLAR DA VARDIR	Erendiz Atasü	Filiz Hodul	25 Aralık 2023
ALBAYA MEKTUP YOK	Gabriel Garcia Marquez	Suat Ilgaz	29 Ocak 2024
BURASI RADYO ŞARAMPOL	Şükran Yiğit	Mübehher Özbek	26 Şubat 2024
KIRMIZI PAZARTESİ	Gabriel Garcia Marquez	Dilek Şimşek	25 Mart 2024
DÖRT DUVAR BEŞ PENCERE	Cemil Kavukçu	Sinan Kayalıgil	29 Nisan 2024
HER GECE BODRUM	Selim İleri	Zuhal Yüksel	27 Mayıs 2024

DUVAR

Bilal Efe Altıntop
Naz Gıda

Çile dediğim yolda yürürken
Bi ara gözgöze geldik aynamla
Bana bakıyordu
Somurtkan karamsar üzgün
Adeta yüzüne çivilenmişti hüznün fotoğrafı Belli ki duvar yüzüne hiç değmemişti bir gül dudaklı
Bu kadar çatlak bir duvarı daha önce hiç görmemiştim
Her tarafı soyuluyordu
Ve bana ne kadar benziyordu
E sonuçta
Duvar duvara benzer değil mi ?

SİYANÜR YAĞMURU

Çetin Örgen - Ebru Sitesi

ne büyük yalnızlık doğayla barışamamak
ne büyük yalnızlık

'yalnızlık paylaşılmaz' diyor ya bilge ozan
çoraklık hiç paylaşılmaz

yağmurlar temiz değil artık
yurdum toprağı delik deşik
altın vahşeti yaşanıyor İliç'te

volkandan akan lav gibi aktı doğaya siyanür
havaya karıştı
suya karıştı
toprağa karıştı
volkandan akan lav gibi
volkandan akan lav gibi aktı doğaya siyanür

ne büyük yalnızlık çorak kalmak
ne büyük yalnızlık

kirli pembe yağıyor artık yağmurlar

HEP BİRLİKTE TİYATROYA GİDİYORUZ

KADINLAR, FİLLER VE SAİRELER

30 MART 2024
CUMARTESİ
20.30

ANKARA DT

YAZAN: YUNUS EMRE GÜMÜŞ

YÖNETEN: SİBEL ERDENK

Gidiş-Dönüş servis dahil 125 TL. Üyelere 120 TL.

Servisler dernek önünden 19.30'da kalkacaktır.

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047
0530 6609583

/cigdemimdernegi

NEDİR BU GYK?

GYK= Genişletilmiş Yönetim Kurulu

Yönetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (7+7=14 kişi)

Denetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (3+3=6 kişi)

Önceki dönem yönetim ve denetim kurullarında görev almış olan üyeler

Onur üyeleri

Topluluk sorumluları (edebiyat-sinema -korolar vs.)

Eski-yeni muhtarlar ve azaları

Tüm GYK üyeleri yönetim toplantılarına katılıp görüşlerini iletebilir ve karar alma süreçlerine katılabilirler.

www.cigdemim.org.tr
+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83
/cigdemimdernegi

SOKAĞIMI SEVDİREN SANAT

(04.02.2024 tarihinde Sanattan Yansımalar Portalı'ında yayınlanmıştır)

Pınar Aydın O'Dywer
Çamlık Sitesi

Adının gizli kalmasını isteyen sokak ressamlarına...

Nepal'de mahrem yaşam sokakta seyreder. Doğum da sokakta, ölü yakma işlemi de sokakta ve daha nice aktivitelerin tümü kamusal alandadır. Hollanda'da evlerin perdesi açık pencereleriyle hem eve ışık girmiş hem de sokaktan gelip geçene göz göze gelmeden umumi bir selam verilmiş olunur. Bizim topraklarımızda ise perdeler sımsıkı örtülmüş, kapılar kilitlenmiştir genelde. Böylece özel yaşam özel alanda seyreder ama bir kez sohbet başlamaya görsün, herkes herkesle yedi göbekten akraba olup çıkar.

Sokak manzaralarında insanların yanında ülkeye göre değişen diğer canlılar da dolanır. Örneğin ülkemizde kedi ve köpekler, Hindistan'da inekler ve maymunlar, kimi ülkelerde ise kuşlar, arılar sokağın standart sakinleridir. Bunlara ek olarak tüm dünyada sokaklar insanların ürettikleriyle donanmıştır; evler, parklar, lambalar ve benzeri çağdaş yaşam gereçleri. Arada bir de aslında insan ruhu için şart olan sanat eserleri yer alır kamusal alanda. Bu sağaltıcı veya umut sağlayıcı sanat eserleri kimi zaman sokağın sahipleri tarafından üretilir, kimi zaman bir sanat fuarı etkinliği olarak (1), kimi zaman da kamu yönetimlerince heykel, duvar resmi, lamba süsü vb. şeklinde kamuya sunulur.

Renkli Sokak Basamakları

Sokağın sahipleri tarafından içgüdüsel olarak üretilmiş eserlerin içinde şimdiye dek rastladığım en heyecan verici olanlarından biri farklı renklerle boyanmış beş basamaklı sokak merdiveni idi. O sokaktaki şirketlerin birinde görev yapan Apo, bir sabah aniden merdivenleri pek renksiz buluvermiş. Almış eline fırçayı boyayı, basamakları rengârenk bir cennete çevirmiş (Görsel 1). Sokağa neşe ve ümit saçan bu sanatsal renkli basamakların üzerinde oyuncağa basıyormuş gibi neşeyle çığlık atan çocuklar da gördüm, boyalar aşınmasın diye parmak ucuna basan erişkinler de, birbirine sarılıp fotoğraf çektiren yaşlı çiftler de... O beş basamağın bulunduğu sokaktan geçtiğim her sefer zıplayıp ayaklarımı sağda veya solda havada birbirine çarpmak isteği duydum. Zamanla boyalar yağmur ve insan adımlarıyla aşındı tabii, ama ben hâlâ baktığım zaman hafızamdaki renkleriyle görüyorum onları.

Araç Parkında Kraliyet Bankı

Buna benzer bir başka örnek ise bir sanat kurumumuzun arka araç parkındaki güvenlik kulübesinin önüne taht gibi kurulmuş tahta bank. Muhtemelen kurumun ıskartaya çıkardığı bu bank, belli ki bir zaman önce İngiltere kraliyetine dair bir eserde dekor olarak kullanılmış. Üzerindeki leylak motifleri Shakespeare dönemini anımsatıyor. Arkasındaki kulübe ne kadar çağa ait sentetik materyal barındırıyorsa, yanındaki köklü ağaç o denli tarihi motifli bankın bugünle bağlantısını kuran doğaya ait canlı bir yoldaş. Güvenlik görevlileri sadece ihtiyaçtan değil, banktaki sanatı da sezmiş ve onu bağırlarına basmış. Havalar düzelince onlarla beraber o bankta bir çay içmek için can atıyorum. Şimdiye kadar hiç sahnede rol almış böyle bir sanatsal banka oturmamıştım.

Ağaç Heykeller

Sokağın sahibi-sakinlerinin yanı sıra kamu yönetimleri de sokakta sanata katkıda bulunuyor. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin (ABB) gerçekleştirdiği değişik sokak sanatları ise bir süredir Ankara'nın bazı semtlerinde hemşehrilerimizin yaşamına sunulmuş durumda.

Bunlardan biri, ABB Çevre Koruma ve Kontrol Dairesi Başkanlığı'nın bir süre önce yontma heykel biçimine

dönüşmesini sağladığı, Cinnah Caddesi üzerinde bulunan kurumuş çınar ağaçlarını dekoratif olarak yeniden değerlendirme projesi. Heykeltraş Şahmerdan Şahin'in eserleri olan bu kendine özgü ahşap sokak heykelleri hayvan türleri (kartal, rakun, tavuskuşu, zürafa, ayı, sincap, pars) ve kadın eli figüründen oluşuyor. Yakın gelecekte Saraçoğlu Mahallesi'nde bulunan kurumuş çınar ağaçları da benzer şekilde yeni bir görünüm ve işlev kazanacak.

Ağaçların canlıyken gezegenimizin en değerli yaşam kaynaklarından biri olduğuna hiç kuşku yok, üstelik çok da güzeller. Canlılıklarını yitirdiklerinde ise hâlâ en azından estetik amaçla kullanılmaları ve bu esnada "canlı ağaç ve doğa" kavramlarının hafızalardan silinmemiş olmalarını sağlamaları çok değerli bir düşünce.

Duvar Resimleri

ABB'nin bir diğer girişimiyle birçok duvar sanatsal resim tuvali halini aldı. "Çalışmaları belirleyen öncelikli unsurun kentin kamusal alanlarına artı değer katmaktır" olarak ifade edilen ve "mural resim" adı verilen bu eserlerin farkına varmamak ve zevk almamak elde değil.

Bana verilen bilgilere göre, resimlerin yapılacağı mahalle ve duvarların belirlenmesi ve tasarımlar ABB'nin iştiraki ANFA Genel Müdürlüğü tarafından yürütülmekteymiş. Uygulama aşamasında sokak sanatçıları ile işbirliği içerisinde tamamlanmaktaymış.

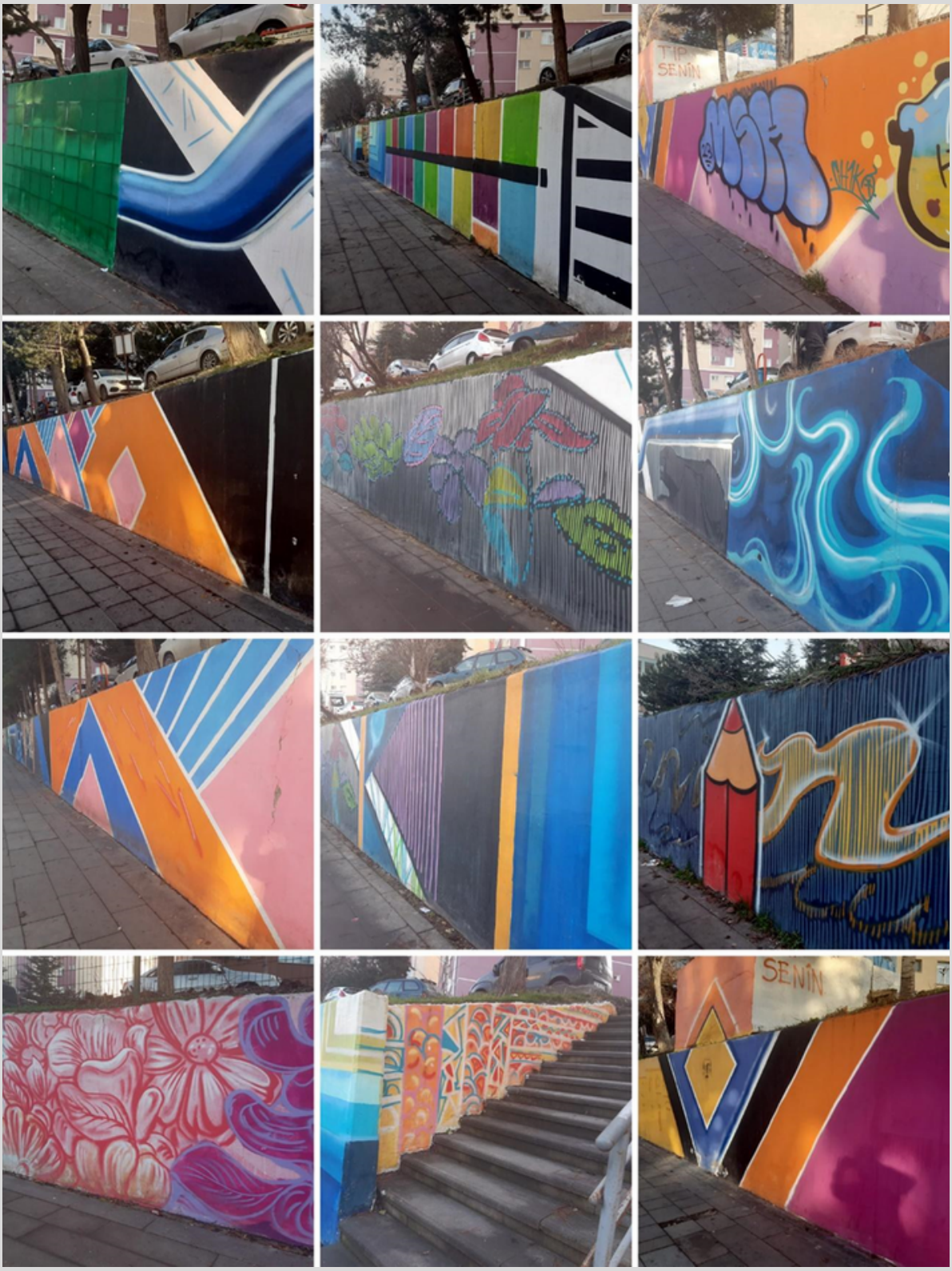

Şu ana kadar merkez ve çevre ilçeler dahil olmak üzere onlarca çalışmadan bazıları: Yüzüncü Yıl'da pazar yeri yakınındaki duvarda (Görsel 4) ve ODTÜ kavşağı 1. Alaeddin Keykubad Köprüsü altında, Keçiören'de Yavuz Sultan Selim Köprüsü kavşağında ve Kızlarpınarı Köprüsü ayağında, Kurtuluş Parkı'nda Evcil Hayvanlar Sağlık Merkezi dış duvarında, Balgat'da Çiğdem Anadolu Lisesi bahçe duvarında, AOÇ Doğal Yaşam ve Atatürk Çocukları Parkı'nda, Hacettepe Üniversitesi Hastanesi Acil Girişi yakınındaki Yenişehir banliyö tren istasyonu girişinde olmak üzere birçok duvarda devasa "mural resimler" şehir halkının yaşamına sunulmuş durumda.

İlk adımda bu resimlerin temaları Atatürk, doğa (somut hali ve soyutlama), kültür (100 temel eser), beraber yaşadığımız hayvanlar, sanat ve spor ve kadın olarak seçilmiş. İkinci adımda kurum bünyesindeki atölye çalışanları tarafından tasarımlar yapılmış. Üçüncü adımda tasarımlar Güzel Sanatlar fakültelerinden

mezun veya öğrenimlerine devam eden genç sanatçılardan oluşan uygulama ekiplerine, diğer bir deyişle “sokak sanatçılarına” devredilmiş. Uygulama alanında önce ana desenin hatları çizilmiş, ardından boyanmış ve hava koşullarından korumak için verniklenerek işlem tamamlanmış. Her bir duvar çalışması 7-10 gün sürmüş.

Beni özellikle 100. Yıl Mahallesi, 1588. ve 1516. Caddelerin kesiştiği köşedeki 1. Alaeddin Keykubad köprüsü altında karşılıklı iki yandaki kadın temalı resimler ilgilendiriyor

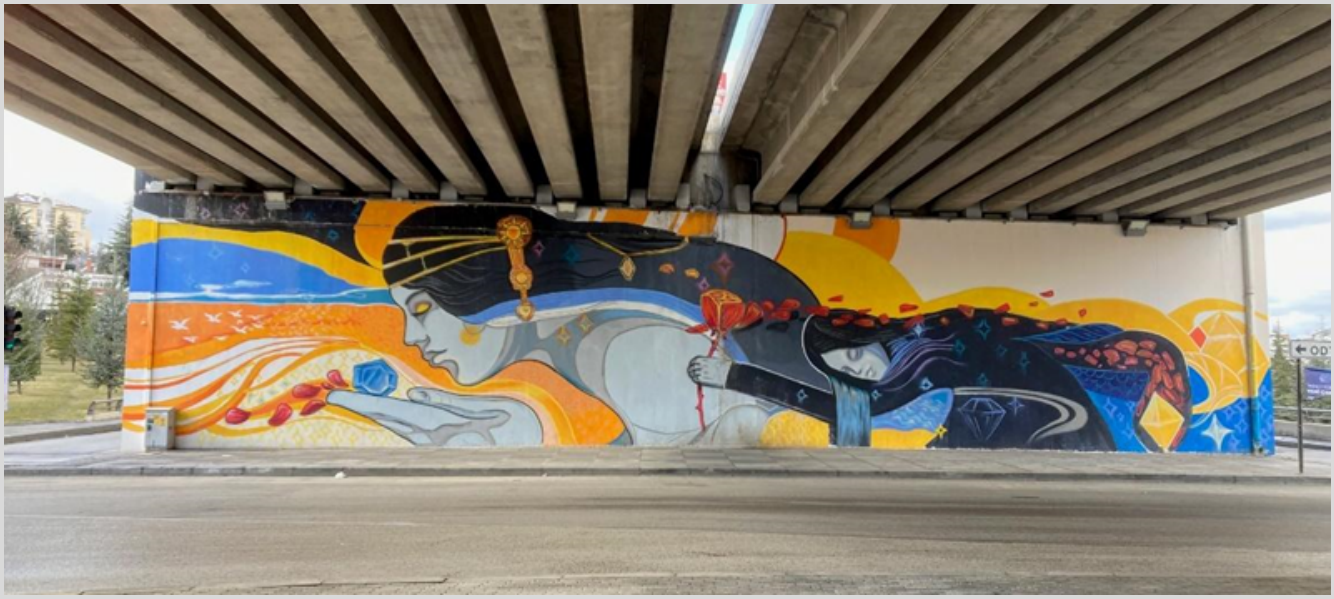

Her gün işe giderken ve dönerken selamlaştığım bu eserler bu yazıyı yazmama neden olan, hatta beni her gün buna zorlayan bir çift resim! Öncelikle her ikisi de çok güzel kadın çizimleri olmuş. Dört yapraklı yoncalar da kırmızı çiçekler de buna dahil. Umut, güven, sevgi ve şans dörtlüsü “yolunuza şans ve ışık yayılsın, saçlarınızı savuran rüzgârın estiği yöne doğru iyilik sizinle olsun” gibi bir algı bırakıyor bende. Üstelik tümüyle orijinal bir yaratım, köprü altı enine geniş espasına uyacak şekilde tasarlanmış. Hem işe giderken enerji veren hem de eve dönüşte yorgunluğumu alan, sanki bir sanat galerisinden dönüyormuşum duygusu veren bu resimler için mahallemiz adına yaratıcı ve uygulayıcı tüm sanatçılara ve ABB’ye teşekkür ederim.

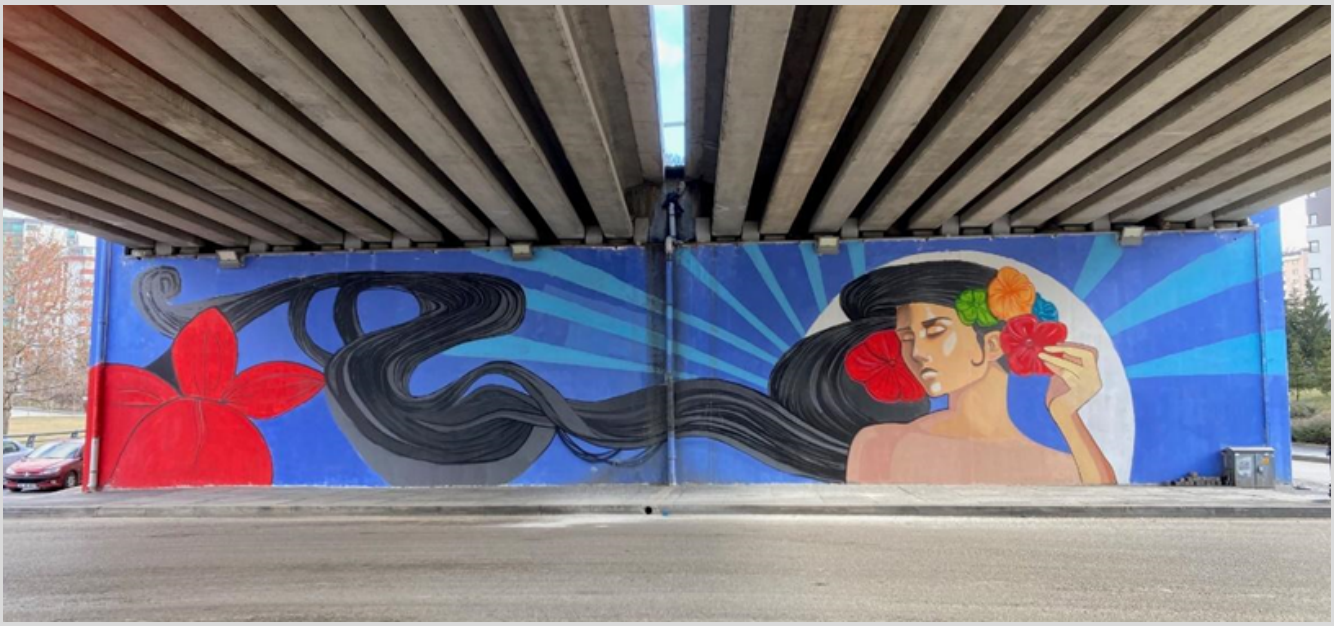

Sonuç

Sanat engellenemez bir gereksinim Yukarıdaki örneklerden görüldüğü üzere ya kişiler içgüdüsel olarak kendi eserlerini yaratıyor veya sahipleniyor ya da resmi kuruluşlar sanat ikramlarıyla vatandaşlara lezzetli bir ziyafet çekiyor. Sanat, bizi sokağımıza sahip çıkmaya davet ediyor.

Teşekkür: ABB Çevre Koruma ve Kontrol Dairesi Başkanlığı'ndan İçmimar Toygar Noyan'a ve ABB ANFA Genel Müdürlüğü'ne verdikleri bilgiler ve sağladıkları görseller için; Zuhal ve Mahmut Yüksel'e çektikleri 100. Yıl Pazarı yakınındaki duvar fotoğrafları için; Özge Hakik Karadoğan'a zihnimi açan görüşleri için; Esra Özdemir'e iletişim konusunda yardımları için; Halis Çakıcı'ya belleğimi harekete geçirdiği için çok teşekkür ederim.

Kaynaklar

1. Aydın O'Dwyer P: Sokağa Sanat geldi. https://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/pinar-aydin-o-dwyer/sokaga-sanat-geldi/2517/ Erişim: 15.04.2021

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1996

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE

Dil Değişirse Dünya Değişir!

Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,

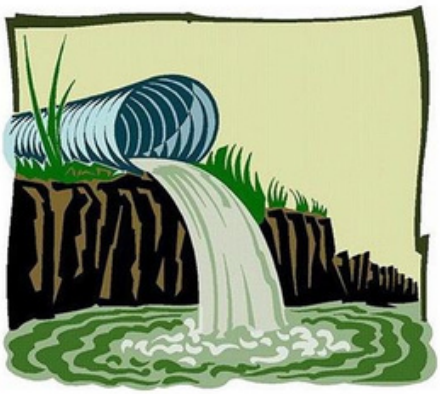

Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.

BİR DİLİM ÇİLEKLİ PASTA

Dilek Şimşek

Hayriye'nin temizliğe gittiği kadın eline üç günlük para tutuşturmuş, itirazını dinlemeden "Al" demişti, "Bunu hak ediyorsun". Fazla parası olması Hayriye'nin alışkın olduğu bir şey değildi, şaşkındı. Teşekkür etti, kapıdan çıktı. Kapı suratına kapanmasa teşekküre devam edecekti. Asansör beklerken avucundaki parayı paltosunun üzerine çapraz taktığı, bol fermuarlı çantasının ön gözüne tıkıverdi. Bir kere daha "Gerek yoktu" diye mırıldandı, katta duran asansöre bindi. Aynadaki kızarmış yüzüne baktı. Daha şimdiden çantasındaki paranın varlığı onu başka bir hâle bürümüştü. Kırmızı suratlı şaşkın bir kadına.

Bu parayla ne yapacaktı. İlk defa kimsenin varlığından haberi olmayan bir parası oluyordu. Akıllıca bir şeyler yapmak istedi. Metro durağına gidene kadar düşüncelere daldı. Çocuklara pizza mı alsaydı. Kendi açtığı hamurun üzerine salçalı su döküp zeytin dilimlediği, üzerine kaşar rendelediği pizzayı istemiyordu artık çocuklar. Fırından çıkardığında mis gibi kokan pizzanın nesi vardı, illâ kapıya karton kutuyla gelendeydi akılları. Pizza kalsın. İyisi mi iki kilo kuşbaşı, iki kilo da kıyma almalı. Paketleyip dolaba kaldırır. Akşama acılı kuru fasulye yapar, Osman bayılır. Sonraki gün kıymadan köfte, yanına da patates kızartması, çocuklar bayılır. Kaynanası laf edecek gerçi, her gün et mi yenir diye. Aman, ederse etsin, para onun, canının istediğini alacak. Parayı kullanacağı iyi bir yol bulduğu için rahatladı. Eliyle çantasını yokladı. Metro durağının merdivenlerinden inmeye başladı.

Vagonda oturacak boş bir koltuk bulunca dünyalar onun oldu. Yorgunluktan ölüyor. Akşama kadar temizlik yapmak bütün gücünü tüketiyor. Yetmezmiş gibi eve gidince iki çocuğunun karnını doyurmak, kocası gelene kadar akşam yemeğini hazırlamak ve kaynanasının çenesini çekmek zorunda. Sonra Osman'la anasına çay, bulaşıklar, çocukların ödevleri, onları yatırınca ertesi günün yemeği derdi başlar. Her gün aynı. Hayriye gece olup da kendini yatağa attığında yarın olmasın diye dua ederdi. Sonra bu duasından korkar, "Tövbe yarabbim tövbe" diyerek gözlerini sımsıkı kapatır, geleceğin belirsiz karanlığını düşünmemeye çalışarak uyumayı beklerdi. Bugün farklı ama, bugün parası var. İçi ısındı, kendini gülerken yakaladı. Eliyle ağzını kapadı.

Çocuklar okula başlayınca Osman'ın maaşı yetmez olmuş, kolundaki iki bilezik de bozulunca komşuları Naciye abla gibi temizliğe gitmesine karar verilmişti. Daha doğrusu kaynanasının fikrini kocası "hı hı" diyerek dinlemiş, Hayriye de daha bir hafta dolmadan Naciye ablasıyla yollara düşmüştü. Üç yıldır evlere temizliğe gidiyor. Başlarda Osman karşı çıkmaya çalışmış, "Otur oturduğun yerde, ne işin var yabancıların evinde" diye diretmiş ama araya kaynanası girip "Ben eve, çocuklara bakarım, kötü mü olur, biraz para kazansın" diyerek Osman'ı yumuşatmıştı.

Metrodan indiğinde her zamankinden daha yorgun olduğunu fark etti. Duvarları silmesini istemişti Şahika Hanım. Kolları kopuyor. Mutfağı bitirince salon, "Salondan sonra bir de yatak odasına mı girsen Hayriye?". Yatak odası kaldı. Mutfak ve salon mis gibi oldu. Akşama doğru kadının gözünün içine bakmasa, bütün duvarları silmeden evden çıkamayacağını biliyordu. Bu para aslında bir hediye değil, duvar silme bedeli. Niye o kadar teşekkür etmişti ki.

Caddeye çıktığında kararını vermiş bir insanın emin adımlarıyla alış veriş merkezinden içeri girdi. Markete doğru yürümeye başladı. Mahalleden almaması iyi olacaktı. Kimse görmesin. Üstünü başını bir cihazla tarayan güvenlik görevlisi "Hoş geldiniz efendim" dedi, Hayriye "Hoş bulduk, kolay gelsin" derken onu çoktan unutmuştu. Danışmaya yöneldi, gözlerini ellerindeki telefondan ayırmayan kıza marketin yerini sordu. Dümdüz ilerlerse görürmüş.

Marketten içeri girdiğinde çeşitli boydaki çam ağaçları karşıladı onu. Doğru ya, hafta sonu yılbaşı. Tavuk da almalı, yanına da kar gibi pirinç pilavı. Beyaz ışıkları her yeri olduğundan daha parlak, daha temiz gösteriyor. Raflarda çeşit çeşit malzemeler. İş çıkışı saatine daha var, içerisi tenha. Rafların arasından kasaba doğru ilerlerken çalan müziğin yumuşaklığı ile yorgunluğunu unutmaya başladığını fark etti. “Demek,” dedi kendi kendine “Alışveriş mağazası dolaşmak böyle bir şeymiş”. Kıymayla et biraz beklese yarım saat vitrinlere bakıp dolaşsa mı? Yeni yılın parlak renkleri, kırmızılar yeşiller, yıldızlar sarmış her yeri. Bu yıl onu selamlıyor gibiler.

Marketten çıkıp alışveriş merkezinin içinde yürümeye başladı. Ayakkabıcı vitrinindeki yansımasını izledi. Temiz ve düzenli görünmeye çalışırdı. Gençti, güzel olduğunu söyleyenlere dudak büker o muhabbetlere dalarak zaman kaybetmekten hoşlanmazdı. Bu düşünce parlak ayakkabılar, rengarenk çantalar, yumuşacık kazakların eşlik ettiği yürüyüşünde aklından silindi. Parası şu mavi hırkayı almaya yeterdi belki. Gözünün önüne “Çocuklar dururken kendini giydirmek de neyin nesi” diyen kaynanasının yüzü gelince vazgeçti. Yürümeye devam etti. Burası ilk açıldığında çoluk çocuk toplanıp bir pazar günü gezmeye gelmişlerdi. Kalabalıktan ve ışıklardan şaşkına dönen çocukları düştü aklına. Kış geldi, onlara da yeni bot gerek.

O sırada pastane çıktı karşısına. Gözü takıldı ister istemez. Vitrinde rengârenk pasta kutuları var. Aralarından kırmızı, kahverengi kurdeleler sarkıyor, zemine inciler serpilmiş. Böyle güzel şeyleri Şahika Hanımın salonundaki dergilerde görmüştü. Gerçek bir pasta yemeyeli kaç yıl olmuştu. Birden takati kesildi, karnı buruldu, adımları durdu. Acıkmıştı. Canı pasta yemek istiyor. Şu anda her şeyden ve herkesten uzakta, bir başına. Kimsenin haberi olmadığı parası var. Onlarca pastanın vitrindeki görüntüsü ne kadar da güzel.

Pastaneden içeri girmesiyle kalbi çarpmaya başladı. İki eliyle çantasına sıkı sıkı sarılmıştı. Her an başına bir şey gelecekmiş gibi bekledi. Baktı, kendisiyle ilgilenen yok, duvarın kenarındaki iki kişilik masaya ilişiverdi. Çevreye göz atmaya başladı. Tavandan sarkan iri avizelerden yayılan sarı ışık içini ısıttı. Duvarlar ayna ile kaplı. Görüntüsüne baktı. Kendini seyretti, eşarbını düzeltti. Pasta dolabında değişik boylarda bir sürü pasta onu gözetliyor gibi geldi. Koltuğa iyice yerleşti. Çantasını boynundan çıkarıp koltukla bedeni arasına sıkıştırıp bekledi.

Osman, çocuklar, kaynanası onu bu halde görseler ne der. Düşünmemeye çalışıyor. Suçluluk duygusu çarpıntısını artıyor. Bir an önce çıkmalı buradan. Derin bir iç çekti, koltuktan kalkmaya yeltendiği anda bir garson yaklaştı. Masaya bir su ve bardak bıraktı, öne doğru hafif eğilerek sordu, “Ne arzu etmiştiniz efendim”. Bugün Hayriye’ye ikinci kez efendim deniliyor. Kendini tuhaf hissetti. “Şey, ben pasta istiyorum”. “Size menüyü getireyim, oradan seçin”. Gerek yok, ikinci rafın sağında duran beyaz kremalı çilekli pastayı dergideki reklam fotoğraflarında gördüğünden beri istiyor. Onu işaret ediyor. “Bir de kahve”.

Başka zaman olsa Hayriye eve varana kadar açlığa dayanır, eve varınca dünden kalanlarla bir güzel karnını doyururdu. Oysa şimdi cebinde parası varken bunu yapmayı istemiyor. Parayı çarçur edecek değil, bir dilim pasta yesin yine markete girip et alacak.

Siparişini beklerken etrafını seyre koyuldu. Her şey oldukça hoş. Koltuklar dışarıdan göründüğünden daha geniş, masalardaki içine plastik çiçek yerleştirilmiş küçük vazolar pırıl pırıl. Diğer masalarda oturanlar birbiriyle konuşuyor, Hayriye’nin varlığından habersizmiş gibi önlerindekini yiyip içiyorlardı. Ancak duyulacak kadar bir müzik çalıyor, arada bir kapının açılıp kapanması dışında neredeyse hiçbir şey hareket etmiyormuş gibi geliyordu. Hayriye varlığının derininde bir yerlerinde böyle yerlerde bir hayat sürmenin nasıl olacağını düşündü. Ancak bu düşüncenin evde onu bekleyen yaşantıyı anımsatıp vicdan azabı çekmesine neden olacak kadar yüzeye çıkmasına izin verecek değildi.

O sırada pastası masasına konmuş, yanına gümüş gibi parlayan bir çatal ve bıçak yerleştirilmişti. Hayriye'nin kaybedecek zamanı yoktu. Çatalı eline aldı. Pasta diliminin sivri ucuna yanlamasına sapladı. O kocaman pastanın büyük bir dilimini ağzına soktu. Diliyle pastayı ağzının içinde gezdirdi. Muhteşem bir tadı vardı. Çilek parçacıklarının soğuğu azı dişindeki çürüğü sızlatsa da, umursamadı. Parça parça pastasını bitirdi. En son çatalıyla tabakta kalan kırıntıları toplayıp ağzına attı. Lokmasını çiğnerken aynadaki yansımasıyla göz göze geldi. Yanakları kızarmıştı. Gözleri parlamıştı. İçinden "Dedikleri doğru galiba, güzele benziyorum" dedi. Kahvesini içmeye başladı.

Pastasının bittiğini gören garson masaya yaklaştı. "Afiyet olsun, başka bir arzunuz var mı" diye sordu. "Hayır, sağ olasın, ne kadarsa ödeyeyim" diye karşılık verdi Hayriye. Minik bir kutu içinde gelen hesaba bakınca gözlerine inanamadı. Bu paraya kendisi iki pasta, bir tepsi börek yapardı. Çantasını kucağına aldı, cüzdanı açtı, parasını göremedi. Bir an boynundan yüzüne yayılan bir sıcaklıkla kıpkırmızı kesildi. Aynadaki kendiyle göz göze geldiği anda parayı ön göze koyduğunu hatırladı. Dudaklarından ince bir oh çıktı. Parasını aldı, saydı, kalanı yine o göze koyup hesabı ödedi. Garson için bahşiş bile bıraktı. Çantasını boynundan geçirip pastaneden çıktı.

Kaçamak sona ermişti. Güzel bir düşün bitmesi gibi. Alışveriş merkezinin koridorlarındaki insan sayısı artmıştı. Hayriye doğruca markete girdi, et reyonuna doğru yürümeye başladı.

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

Değerli Anne Babalar , bu çağrı size!

SANAL DÜNYADA ÇOCUĞUNUZ GÜVENDE Mİ?

PANELİSTLER

Çiğdemim Çocuk Meclisi Temsilcileri

Natıka Gülsen Uysal - Veli Temsilcisi

Nuran Yardımcı-Psikolog- Çift- Aile Danışmanı/Toplumsal Cinsiyet Uzmanı

Doç. Dr. Tarkan Gürbüz – ODTÜ BÖTE Bölümü Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Betül Ulukol - Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı Öğretim Üyesi - Çocuk ve Bilgi Güvenliği Derneği Başkanı

3 Mart 2024 Pazar

15.00

Şehit Cihan Bayık Ortaokulu Salonu
Çiğdem Mah.
1551.Cadde

DİJİTAL DÜNYADA ÇOCUK HAKLARI & ÇOCUK KATILIMI

DİJİTAL DÜNYADA ÇOCUK KATILIMI İÇİN MİKRO-FON PROGRAMI

Çocuklarla Birlikte Daha Güçlü

ULUSLARARASI ÇOCUK MERKEZİ

Çiğdemim Çocuk Meclisi ÇÇM

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ ÇİĞDEMİM 1996

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLETMESİN

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

ÇİĞDEMİM 1996

www.cigdemim.org.tr

/cigdemimdernegi

ATIK İLAÇLARIN TEHLİKELERİ

- HATALI İLAÇ KULLANIMLARI
- ÇOCUKLARDA KAZAİ ZEHİRLENMELER
- İLAÇ SUİİSTİMALİ
- İLAÇ-İLAÇ ETKİLEŞİMİ GİBİ SONUÇLAR
- İNTİHAR GİRİŞİMLERİ
- ÇEVRESEL ZARARLAR

ATIK İLAÇLAR NEDEN OLUŞUR?

- HASTANIN İYİLEŞMESİ
- AŞIRI REÇETELEME
- AMBALAJIN BOZULMASI
- İLACIN DÖKÜLMESİ VE KONTAMİNE OLMASI
- KULLANIM SÜRESİNİN DOLMASI

ATIK İLAÇ ÇÖP DEĞİLDİR

Evlerimizde bulunan son kullanma tarihi dolmuş veya dolmasa bile artık kullanmadığımız "atık ilaçlar" çevre ve tüm canlılar için ciddi bir tehlikedir

DİKKAT!

Sağlığımız Tehdit Altında

Kullanılmayan İlaçlar Çöp Olmasın...

Kullanılmayan ilaçları Ankara'da Yaşadığınız İlçe, Semt, Mahallede Tanımlı Eczanelerdeki Atık İlaç Kutularına Bırakabilirsiniz.

Atık ilaç kumbarası olan eczane listesine web sayfamızdan erişebilirsiniz.
https://www.cigdemim.org.tr/wp-content/uploads/2021/11/eczane_listesi.pdf

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1996 ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE

ücretsiz

ÇİĞDEMİM SİNEMA TOPLULUĞU

BİR KADIN ZAFERİ

YÖNETMEN: MARIA PETER

6 Mart 2024

Çarşamba, 19.30

ÇANKAYA BELEDİYESİ, HASAN ALİ YÜCEL ÇANKAYA EVİ İSMAİL HAKKI TONGUÇ SALONU

www.cigdemim.org.tr

0312 2852047

HER AN ÇOCUKLAR VE SOKAK HAYVANLARI YOLA ÇIKABİLİR!

LÜTFEN HIZ YAPMAYALIM!

YOLLAR YARIŞ PİSTİ OLMASIN!

Yaklaşık beş altı yıl önce ODTÜ Ormanı'nda yürüyüş sırasında yanıma bir çift yaklaştı ve konuşmaya başladık. Ben kendimi tanıttım. Onlar kendini tanıttı. Düz ağaçlı bölgede epey konuştuktan sonra bayır kısımlarda ayrıldık. ODTÜ Çamlık Sitesi'nde yaşayan bu çift, Mişugo ve Uygur Şendil çiftiydi. Daha sonraki zamanlarda Çiğdemim Derneği'nin birçok etkinliğinde bir araya geldik. Tiyatro oyunları ve Senfoni Orkestrası konserlerinde, bazı gezilerde buluştuk. Uygur Şendil, ODTÜ İnşaat Bölümü su projelerinden emekli öğretim görevlisiydi. Mişugo Şendil ise ODTÜ'de Japonca dersleri veriyordu. Oğlumun ODTÜ İnşaat mezunu olduğunu ve Amerika'da olduğunu söyledim. Onların da iki oğlunun Kaliforniya'da oturduklarını öğrendim. Öylece ortak birçok konuşacaklarımız kendiliğinden oluştu.

Uygur ve Mişugo Şendil, sık sık kütüphaneden kitap alıyorlardı. Aslında mahallemizdeki birçok yabancı bizim otuz bin kitaplık kütüphanemizi beğeniyor ve kitap alıyorlardı.

Bundan iki veya üç yıl önce Çamlık Sitesi'ndeki evlerini satarak Amerika'ya yerleştiler ve bana da aşağıdaki notu bırakmışlar.

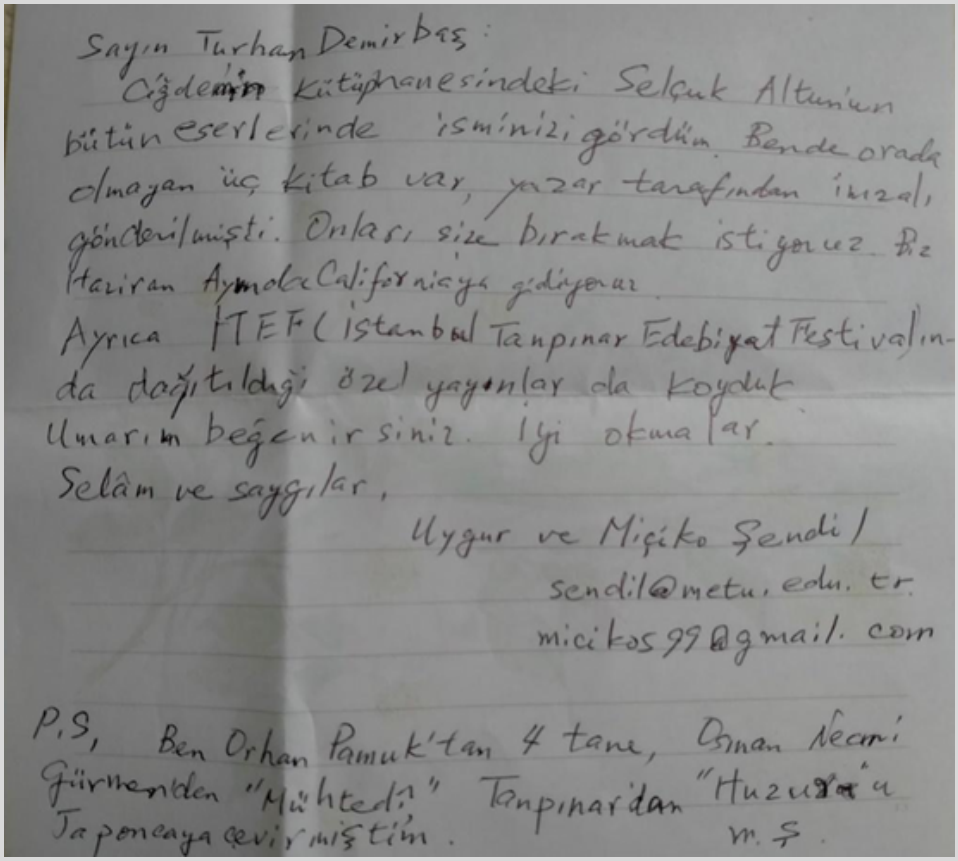

Sayın Turhan Demirbaş:
Çiğdem kütüphanesindeki Selçuk Altun'un bütün eserlerinde isminizi gördüm. Bende orada olmayan üç kitab var, yazar tarafından imzalı gönderilmişti. Onları size bırakmak istiyoruz. Biz Haziran Ayında Kaliforniya'ya gidiyoruz.
Ayrıca İTEF (İstanbul Tanpınar Edebiyat Festivalin-da dağıtıldığı özel yayınlar da koyduk.
Umarım beğenirsiniz. İyi okumalar.
Selâm ve saygılar,
Uygur ve Miçiko Şendil
sendil@metu.edu.tr
micikos99@gmail.com

P.S, Ben Orhan Pamuk'tan 4 tane, Osman Necmi Gürmen'den "Mühtedi" Tanpınar'dan "Huzur"u Japoncaya çevirmiştim. M. Ş.

Bana hediye edilen kitapları tabii ki beğendim. Ama bana ilginç gelen, Mişugo Şendil'in Türkçe okuması bile zor kitapları Japoncaya çevirmesiydi. Bu konu ilgimi çekti ve araştırma yapmayı kendime borç hissettim. Birtakım bilgileri derlemeye başladım.

Türkçeden ilk olarak yabancı dile çevrilen kitabın, Halide Edip Adıvar'ın "Ateşten Gömlek" İngilizceye çevrilmiş olduğunu öğrendim.

2005 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı olumlu bir iş yapar ve Türk Kültür Sanat ve Edebiyatının Dışa Açılma Projesini (TEDA) hayata geçirir. TEDA, Türk kültür, sanat ve edebiyatının yurtdışında tanıtılmasında bugüne kadar önemli eksiklikler görülmesi, yayımlanan eserlerin okuyucuya ulaştırılmasında etkili bir yol izlenememesi ve bu eksikliğin giderilebilmesi amacıyla işe başlar. Birçok projeye destek sağlanır.

"TEDA" 50 ülke ve 40 farklı dilde toplam 811 esere destek verir. Bu desteklerle 2011 yılı Şubat ayı itibarı ile 540 eser yayımlanmıştır. Pek çok yayıncının, çevirmenin başvurduğu bu projede yabancı dile en çok çevrilenler arasında listenin başında Ahmet Hamdi Tanpınar ve Orhan Pamuk çeker gelir. İki yazarın okur kitlesi Japonya, Lübnan, Rusya, Hırvatistan, Güney Kore, İspanya, İsveç, İtalya, Ukrayna, Polonya ve Almanya gibi ülkelere kadar uzanmaktadır.

İlk yıllarda daha çok klasikleşen yazarlara yer veren TEDA, son dönemde yeni isimleri ön plana çıkarmaya başlamıştır. TEDA sayesinde 164 kitapla en çok Almancaya çeviri yapılmış, İngilizceye ise 63 kitap çevrilmiştir. (ABD: 42, İngiltere: 21)

Michiko Wakui Şendil; Akademisyen ve çevirmen Michiko Wakui Şendil, 2008'de Orhan Pamuk'un 'Kar' romanını Japoncaya çevirir ve kitap Japonya'da yayınlanır. Kenzaburo Oe de, Japonya'nın en çok satan gazetesi Asahi Shimbun'da kitap üzerine bir yazı yazar. Michiko Şendil bu yazıdaki bazı ifadelere katılmaz ve cevap hakkı için Kenzaburo Oe'ye ulaşmak ister. Telefon dahil günümüzün hiçbir iletişim aracını kullanmayan usta yazara ancak mektupla ulaşabilir. Kenzaburo Oe mektuba cevap verir ve 'Çevirmen Michiko Wakui'den özür dilemem gerekir' diyerek yazdığı özür yazısını da yine aynı gazetede yayımlar. Kenzaburo Oe 'Kar' romanının neresine itiraz etti ve sonrasında neden özür diledi bilmiyorum ama Michiko Wakui Şendil bu mektubu ancak sizin koleksiyonunuza yakışır diyerek Selçuk Altun'a hediye eder.

Japoncaya çevirileri:

Ahmet Hamdi Tanpınar,; Huzur

Orhan Pamuk, Kar, Benim Adım Kırmızı, Yeni Hayat, Beyaz Kale

Osman Necmi Gürmen, Mühtedi

VARLIĞIN, NEYİ, NASIL ANLADIĞIN

Güven Gürbüz
Dünya Bir Şelale
Sitesi

Sevgi anlatılmaz hissedilir. Hisler belli edilir. Hisler nereden bellidir?

Gönül bilir, duygu doğar. Duygunun görüntüsü yüzüne vurur. Duygudan kim anlar?

Bir heyecandır kaplar. Kiminin eli kolu titrer. Kimi tutulur kalır. Kimi saçmalar.

Duygular gönülden doğar. Gönlünde sevgi olanlar anlar. Yaratılıştan gelen mirastır.

Kim, kime, diye sorarlar varlığın. Senin kimde ne aradığın. En önemlisi neyi, nasıl, anladığın.
Sevgiyi anlatır kimi, yazar, çizer. Başını uzatır dışarıya bakar. Rüzgar ne yandan eser?
Rüzgarın yönü her gün yeniden değişir. Mutluluğun resmini yapabilmek gibidir.
Bugün burasından bakar. Yarın şurasından tutar koparır. Ne dersen de bildiğin gibi anlatılır.
Anlayanın anladığı gibi midir? İstenilen o mudur? Makbulu iyi tarafından bakılıp kavranıldığıdır.
Kolkola girip sahnede göründüğündür. Müziğin sesine göre ritim tutturmandır. Sevgidendir.
Aşık olur sevenler. Yanıp tutuşur yürekler. Nerede hoş muhabbet, mutluluk, saadet, diyenler?
Gönüldür penceresinden kanatlanır uçar. Adına sevgi derler konar uçan kuşlar. Hangi dala konarlar?
Mevsimlerde kabahat, her birinin var bir yanı. Durmaz yerinde çoktur oturup sayanı.
Ne yazını, ne kışını. Herkes çok sever ilkbaharını. Kopartmak istemez çiçek açtıranını.
Bahçelerde çiçekler, böcekler. Her biri bir dalda neler, neler, söyler. Hepside sevgiden bahseder.
Hoca Nasrettin'e ne dersin? Okuyan anlasın.
İçinde varsa şefkat. Onunla kol kola girer merhamet. Hepsi birer, birer. Nasip kısmet derler.

Hocam Hiç Âşık Oldunuz mu?
Bir gün Hoca ve öğrencileri ders sırasında sohbet ederlerken, muzibin biri Hoca'ya sorar:
"Hocam!" "Buyur evladım". "Hocam, hayatınızda hiç âşık oldunuz mu?"
Soru Hoca'nın hoşuna gider gitmesine de, bazı aile sırlarının da açığa çıkmasına gönlü razı değildir.
Bu sebepten düşünür, taşınır ve "Çocuğum, bir keresinde tam âşık olacaktım, o sırada üzerime geldiler" deyiverir.
Gelmeyin üzerine dokunur gibidir. Dokundukça her tarafından dökülen yaprak misalidir.
Kimi tazedir dalını titretir. Kimi yaştır sormadan ağlatır. Kimi kuru daldadır. Düşer gibidir.
Hayat sevgiden doğar. Doğarken niye ağlar? Kararsızlığına bakar. Kimbilir sevgiden neler bekler.
Yaşayıp gördü kimileri. Sardı bağrına en güzel duyguları. Sevgiyle sulandı gönül bağları.
Görecek kimi görüp göreceği. Yaradandan niyazdır en güzel dileği. Her nereye gitsen sevgidir direği.
Gün gelir, gün geçer. Sevgi deyince değişir heceler. Nerede nasıl söylenenler. Buharlaşır gider.
Kalıcı olanı sözde değil özde. İçten gelerek bakışan iki çift gözde. Gerisi hepsi yazar hikayede.
Anlatılmaz gerçek sevgiler. Onunla doğar. Onunla gider. Kadrini bilenler. Gönülden gelerek hissedenler.
Sormayın her gelene. Dolamayın muzibin diline. Sevgiden bahsedilmez sevmesini bilmeyene.
Sevgiden ırmak olsun gönül bağınız. Gözünüzden akıtmasın kimse yaşınız. Bahtiyar kalasınız.

ÇİĞDEMLİ ÇOCUKLARIN YAPITLARI

Çocuklar yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine gönderebilirsiniz

Arven Bülbül
Gökkuşağı Sitesi - (9 yaşında)

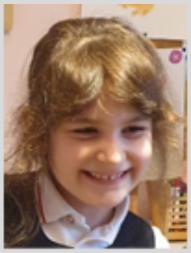

Lemur ve mum
(Suluboya)

Balodaki tilki
(Suluboya)

MUHTARLIK SEÇİMLERİ

Fatih Fethi Aksoy
YK Başkanı

Sevgili komşularımız,

Biliyorsunuz, 31 Mart yerel seçimlerinde belediye başkanı ve meclis üyelerinin yanısıra mahalleler için de muhtarlık ve azaları seçimi yapılacak.

Mahallemizde yapılacak seçim için Derneğimiz Yönetim Kurulundan iki arkadaşımız aday olduklarını bildirdiler. Biz de genişletilmiş yönetim kurulu olarak tek bir adayı desteklemeyip iki arkadaşımızın da adaylığına destek vermeyi uygun bulduk.

28 Ocak'da yaptığımız Genel Kurulumuzda iki arkadaşımız üyelerimize kendilerini ifade ettiler.

Çiğdemim Derneği olarak iki arkadaşımızı da eşit şekilde destekliyoruz. İki arkadaşımızın paylaşımlarına ve tanıtımlarına dergimizden, mail grubumuzdan ve diğer sosyal medya hesaplarımızdan yer vermeye çalışacağız.

Son derece demokratik bir yarış olması ve mahallemiz/derneğimiz için en iyisinin seçilmesi için iki adayımıza da eşit mesafede durmaya çaba harcayacağız.

Her seçim döneminde yaptığımız gibi,

tüm adayları davet edeceğimiz "Muhtar Adaylarıyla Buluşuyoruz" toplantımızı 24 Mart 2024 Pazar günü gerçekleştireceğİz.

Bu vesileyle 31 Mart 2024 Yerel Seçimlerinin mahallemizden başlayarak Çankaya, Ankara ve Ülkemiz için güzellikler ve umut getirmesini diliyor tüm komşularımızı oy kullanmaya ve oylarına sahip çıkmaya davet ediyoruz.

Mahallemizi Geliştirmek İçin

Sizlerle Birlikte

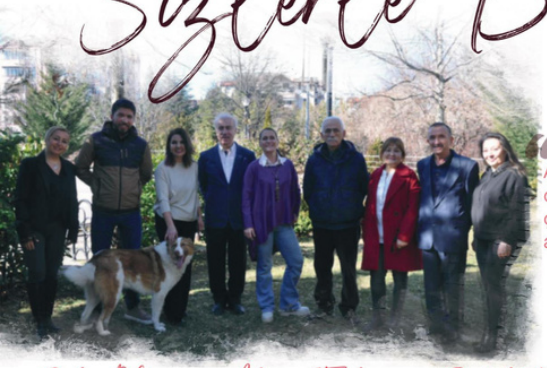

"Aynı zamanda danışma kurulu olarak birlikte çalışacağımız ve çözümler üreteceğimiz takım arkadaşlarım."

Şule Aktuna

1976 Ürgüp doğumlu, Peyzaj Mimarı, 18 yaşında ikiz kızları var. Yeryüzündeki Yıldızlar Derneği ve Köy Okulları Ablası yardım kuruluşlarının üyesi. Mahallemizdeki ilk ve orta dereceli devlet okullarımızda Okul Aile Birliklerinde çalıştı. Halen Çiğdem Anadolu Lisesi OAB başkanı.

Yunus Taşdemir

1998 Ankara doğumlu. Karakusunlar İMKB Meslek Lisesi Bilgisayar Bölümü mezunu.
25 yıldır Çiğdem Mahallesinde ikamet ediyor. Atrium İş Merkezinde bulunan Espresso'da çalışıyor.

Betül Tekin

1980 Trabzon doğumlu, Peyzaj Miman, evli ve 3 çocuk annesi. Butik pastacılık yapıyor ve eğitimler veriyor. Mahallemizdeki Nezih Sayan Anaokulunda Okul Aile Birliği Başkanlığı yaptı. Pasta Olimpiyatları birinci.

Cemil Turan

1956 Iğdır doğumlu. Ekonomist, eski gazeteci. 30 yaşında bir oğlu var.
45 yıllık sivil toplumcu. 20 yıldır Çiğdemim Derneğinin Seçkin kütüphanesini yönetiyor. Gençler için, "Eleştirel Türkiye Tarihi" ve "İran" (Türkiye ile karşılaştırmalı) adlı kitapları yazıyor.

Gazi Aslan

1948 Malatya doğumlu, evli, bir çocuk ve iki torun sahibi. 34 yıllık Çiğdem Mahallesi sakini. 76 yaşında Emekli Devlet Memuru. 34 yıllık Çiğdem Mahallesi sakini. 30 yıldır Yeniesenkent Sitesi Öneş Blok Yöneticisi.

Filiz Aksoy

1963 Trabzon doğumlu, Maliye Bakanlığından emekli. uzun bir süre Atrium İş Merkezinde Cafe Crocus adlı işletmeyi çalıştırdı. Yıllardır Çiğdemim Derneğinin üyesi.

Ethem Ünal

1962 Amasya doğumlu, ve 29 senedir Çiğdem Mahallesinde ikamet ediyor. Seğmen Sitesinde Apartman Görevlisi olarak çalışıyor. Çiğdemim Derneğinin uzun yıllardır üyesi.Evli ve iki çocuk sahibi. Küçük oğlu Kanada'da çalışıyor.

Özgen Aktaş

1975 Ankara doğumlu, evli ve iki çocuk annesi. Özel sektörden emekli. Çiğdem Mahallesindeki Anaokulu, İlkokul ve Ortaokul da OAB başkanlığı yaptı. Çiğdem Anadolu Lisesi OAB'de gönüllü olarak çalışıyor.

Kendini bildiğinden beri yaşadığı dünyaya ve çok sevdiği varlık olan insana yararlı olmaya çalışan, doğaya ve her türlü canlıya karşı insana olduğu kadar sorumluluk ve şefkat duyan biridir bu satırları kaleme alan.

Bir rüyası vardır; İyiliğin temsilcisi olmak!

Güleryüzü, yardımseverliği, çalışma şevki ve kolay kolay bitmeyen enerjisiyle sakini olduğu mahallede fark yaratmaya talip!

Hukukçu bir anne babanın ikinci çocuğu. Ankara'lı, 45 yaşında, evli, iki evlat sahibi. 23 yıllık Çiğdem'li.

EĞİTİM

Özel Arı Lisesi, Gazi Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi, Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler (ön lisans), Afet Yönetimi (ön lisans). Hayat öğrenciliği devam ederken, geçenlerde İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğrencisi de oldu (1.sınıf).

HİZMETLER

Üniversite sınavını kazanır kazanmaz Atatürk Çocuk Yuvası'na koştu; 7 yıl boyunca kimsesiz çocuklara gönüllü annelik yaptı.
Üniversite yıllarında radyo sunuculuğu yaptı. İlk işinde engelli çocuklarla çalıştı. Daha sonra TSK'da sözleşmeli subay oldu. Personel subayı olarak J. Gn. K.lığı ve Ank. İl J. K.lığı'nda çalıştı. Kendisi gibi subay olan eşinin uluslararası görevi sebebiyle 2013'te gururla taşıdığı üniformasından ayrılmak durumunda kaldı. 3 yaşına kadar kızını büyüttü.
Kariyerine Türk Kızılayı'nda Satın Alma Direktörü Yardımcısı olarak geri döndü. Bu kurumdaki macerası bir sene sürdü çünkü para işlerini hiç sevmedi. Organizasyon sektöründe iki, eğitim sektöründe ise bir yıl çalıştı. Her iki işinde de çok mutlu oldu zira hep insanla meşguldü. Renkli kariyerinin hayatı ve insanı tanımada büyük bir şans olduğunu düşündü hep.
Uluslararası (ICF) onaylı yaşam koçu. Bol okur ve çok yazar (Instagram'da bir kişisel bloğu var)
Uzun yıllardır annesinin gönüllüsü olduğu Türkiye Güçsüzler ve Kimsesizlere Yardım Vakfı'nın gayri resmi gönüllüsü.
Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu Üyesi.
Mahalle çocuklarının "anonsçu ablası."
2024 yerel seçimlerinde Çiğdem Mahallesi muhtar adayı.

Sevgi ve saygı ile...

ÇİĞDEM'DE GÜLERYÜZE, DEĞİŞİME, KARARLILIĞA, NEZAKETE

Özlem Var!

"Hayatın amacının 'mutlu olmak' olduğuna inanmam! Bence hayatın amacı; Yararlı sorumlu ve şefkatli olmaktır. En önemlisi fark yaratmaktır; Katkıda bulunmak, bir şeyi temsil etmek,yaşamış olmakla bir değişim getirmektir."

L. Calvin

0535 230 5635
@guleryuzlumuhtarlik

TÜRKİYE'NİN EN ETKİN SEMT DERNEĞİNİN OLDUĞU MAHALLEMİZİ, ÜLKEMİZİN EN GÖZ ALICI MAHALLESİ YAPMAK İÇİN!

Özlem Ergon Cerit

Çiğdem Mahallesi Muhtar Adayı

- E-Devletle ilgili tüm işlemler muhtarlıkta ücretsiz yapılabilecek. Arzu eden 65 yaş üstü komşularımızdan gelemeyenlerin istedikleri belgeler ev adreslerine teslim edilecek.
- MAHALLEMİZE YENİ YÜRÜYÜŞ YOLLARI KAZANDIRMAK İÇİN ÇALIŞACAĞIZ! Ankara evlerinin arkası (Dış İşleri arsasının yanı) ve Karakusunlar Camisinin karşısı gibi.
- MAHALLEMİZİ KÜLTÜR VE SANATLA ISITACAĞIZ! Mahallenin kullanılabilecek her duvarını, trafolarını duvar resimleriyle süsleyecek, belirleyeceğimiz alanlara heykeller yaptıracağız.
- Mahallemizdeki boş arazilerin park ve bahçe olarak kullanılması, altyapı, kaldırım ve asfalt yenilenmesi gibi konularda belediyeleri göreve çağırıp, yakın takibe alacağız.
- Muhtarlık binasını boş olan arka tarafa doğru genişleterek, o alana oturma grupları koyacak, burayı daha fazla mahallelinin uğrak yeri ve buluşma noktası haline getireceğiz. (Bu alanın peyzajı için peyzaj mimarı azalarımız ve komşularımızdan destek alacağız)
- MAG (Mahalle Afet Gönüllüsü) ya da ÇAK (Çiğdem Arama Kurtarma) ekibinin oluşumu için harekete geçecek, özellikle gençlerin desteğini alacağız!
- Mahalle Temizlik Gönüllüleri ekibini kuracak periyodik olarak mahalle temizliğine çıkacağız. (20 den fazla boş arsa ve ağaçlandırılmış alanlarda)
- Çocuk parklarının plastikten ahşaba dönüşümünü sağlayacağız.
- Belirli sürelerde engelli komşularımız ve onların aileleriyle buluşacağız. Engelleri ortadan kaldıramayız belki ama onlara yalnız olmadıklarını hissettirebiliriz.
- Evinden çıkamayacak durumda olan yaş almış komşularımızı belirli aralıklarla evlerinde ziyaret edecek,onlara yalnız olmadıklarını hissettireceğiz.
- Depremden sonra mahallemize kaç kişinin geldiği ve nerede oturduklarının tespiti yapılacak ve depremzede olup mahallemize taşınan vatandaşlarımızla bir tanışma buluşma kaynaşma ve dertleşme toplantısı planlayacağız.
- Dernek etkinliklerine akşam saatlerinde köpekler sebebiyle katılamadığını dile getiren komşularımız, etkinlik günlerinden bir gün öncesinde haber verilmek suretiyle evlerinden alınacak ve etkinlik bitiminde evlerine bırakılacaklar.
- Belirli sürelerde esnaf, apartman yöneticileri ve apartman görevlileri ile toplanıp mahalle üzerine sohbet edeceğiz.
- Sahipsiz Hayvanlar sorununun çözümü için hayvanseverlerle birlikte KAY " Kısırlaştır- Aşılat- Yaşat" projesini geliştirerek sürdüreceğiz.
- Mahalledeki okullarda yürütülen sosyal sorumluluk projelerinde okul-aile birlikleriyle işbirliği yaparak projelerin mahallemizde uygulanmasına destek olacağız.

"Mahallemizin sorunlarının çözümünde birlikte hareket edip, mahallemizin güzelliklerini birlikte yaşayacağız."

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

ÇİĞDEMİM 1996 ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

DOĞADA ÇÖP YOK!

-Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.

-Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.

-Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!

-Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.

-Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.

-Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.

-Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583
Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
www.cigdemim.org.tr

ŞUBAT AYINDA İZLENENLER

Zuhal Yüksel
Seğmen Sitesi

Şubat ayında üç özgün filmi yönetmenleriyle birlikte izleyip tartıştık. Daha önce komşuların ilgiyle izlediği belgesel filmlere bu ay kısa film de eklendi.

Ayın ilk filmi Murat Erün'ün yönettiği Hatice filmiydi. Murat Erün'ün önceki belgesellerini de mahallemizde izlemiş, konuşmuştuk. Yönetmen son filmlerinin engelli bireylerle ilgili olduğunu, ancak bunun kendi tercihi olmayıp film kahramanlarının kendisine ulaştığını söyledi. Bu filmde SMA hastası azimli, çalışkan, başarılı bir genç kadın Hatice Özkan kendisini anlatıyordu. Bir yaşından beri hastalığı nedeniyle kasları hareket edemeyip sadece görüp konuşabilen birden fazla üniversite lisans ve yüksek lisans diplomasına sahip Hatice Özkan duygu ve yaşam hakkındaki düşüncelerini içtenlikle izleyiciyle paylaşıyordu. Murat Erün filmin hazırlığı ve çekim sürecine ilişkin bilgi verdi. Başkasına bağımlı yaşayan kişi ile iletişimi nasıl başardığını anlattı.

Ayın ortalarında yönetmen Burak Oğuz Saguner'in iki kısa filmini izledik ve üzerinde uzun uzun konuştuk Bu filmler, Bir Garip Mevsim ile Salça idi izlediğimiz. Yönetmenin kısa filmle ilgili kısa bir bilgilendirmesinden sonra filmleri izleyip ardından filme ilişkin görüşler paylaşıldı. Zaten her iki film de yaşamın içinden kesitleri içeriyordu. Kendimizi filmin içindeymiş gibi hissettik. Avustralya doğumlu yönetmen sinema eğitimini farklı ülkelerde tamamlamış, şimdilerde İstanbul'da yaşıyor. Kısa film çekmeyi, maddi getirisi olmamasına karşın, sevdiğini ve değerli bulduğunu söyledi. Salça filmi için uzun metrajlı çekim hazırlıklarına başladığını iletti.

Mahallede belgesel izlemeyi seviyorduk, kısa film izlemeyi de çok sevdik. Sonraki aylarda da izlemek isteriz.

Bu arada Mart ayında Gençlik Parkı ile ilgili bir belgesel izleyeceğimizi öğrendik. Merakla bekliyoruz.

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Bu yıl için 35 öğrenciye 9 ay boyunca aylık 750 TL destek veriyoruz.

Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz. 2024 yılı Şubat ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan komşularımıza teşekkür ediyoruz.

Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi
T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560
IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

BENİM FÜRUZAN'IM

(Sanattan Yansımalar Portalı'nda 18.02.2024 tarihli Köşe Kapmaca başlıklı köşesinde yayınlanmıştır)

Mina Tansel – Söyleşi Konuğumuz

Köşeyi bir sanatçı dostum kaptı.

Annemin sağlık sorunlarıyla benimkilerin üst üste geldiği günler… Dışarıda akıp giden yaşama karşın zaman benim için durmuş. Bazı arkadaş bildiklerim, hiç arayıp sormayınca içleniyorum: Plastikten arkadaşlıklarmış diye düşünüyorum. Birden fark ediyorum: Bu söz benim değil! İki ay hiç haberleşmeyip sonra annemle birlikte Füruzan'ı aradığımızda sesi çok kötüydü. Anneme karşı sevecen, bana kırgındı: "Plastik arkadaş!" demişti bana; haklıydı.

Oysa, biz daha cep telefonlarından çok önce sık sık saatlerce süren şehirlerarası görüşmeler yapardık. Ev telefonu hâlâ ezberimde!... Koronadan sonra doğru dürüst görüşemedik. İzmir'e Birsen Ferahlı'ya gitmişti. Ankara'ya gelmek istediğini söylüyordu. Nasıl olduysa, neredeyse iki ay boyunca ne o beni, ne ben onu arayabilmiştik. O sırada rahatsızlanmış. "Bilirsin, bu konuları konuşmayı sevmem" dedi. Kan kussa kızılcık şerbeti içtiğini söyleyenlerdendi; kişisel sorunlarından yakınmaz, hiç sızlanmazdı.

Whatsapp gibi çoğu içeriği boş iletilerin doldurduğu ortamlarda yitirecek zamanı yoktu. Facebook, Instagram vb ilgi alanına girmiyordu; gerek duymuyordu öylesi kişisel tanıtım yapılan, gösterişe dayalı ortamlara. Övünmeyi de sevmezdi, fazla övülmeyi de…

İstanbul'la Saklambaç adlı radyo programında İstanbul'un konuşmalarını yazarken kulağımda onun sesi vardı: İstanbul konuşsa Füruzan gibi konuşur, diye düşünmüştüm: Kendi değerini bilen ama övünmeyen, fazla övgüden hoşlanmayan, duyarlı, bilgili, şakacı… Bir etkinlik için birkaç günlüğüne Ankara'ya çağrılıydı. Otelde kalıyordu. İşten çıktım, onu otelinden aldım; bize geldik. Yeniden dışarı çıkmadan önce ben evde bir şeyler yaparken oyalansın diye ona o gün yazdığım İstanbul'la Saklambaç program metninin kopyasını verdim (Yazdığım her program metninden bir kopyayı da anneme vermek için alırdım). Metnin hoşuna gideceğini biliyordum. "Öteki bölümleri de istiyorum" dedi. "Gönderirim" dedim. Almış o zamana kadar yazdığım İstanbul'la Saklambaç programlarını, Can Çocuk Yayınları'nın başındaki Samiye Öz'e götürmüş. Bana telefon etti: "Bunu çocuk kitabı olarak yazmanı istiyor". Adında "saklambaç" var diye çocuk kitabı mı olmalıymış? Kim uğraşacak şimdi çocuk kitabı yazmakla? Bu düşüncelerle kulağımın üstüne yattım. Füruzan arada bir soruyor, pek oralı olmuyorum. Derken, Onur Konuğu olduğu TÜYAP Kitap Fuarı'nda Füruzan'a verilen yemekte tanıştığım Samiye Öz "Kitabınızı bekliyorum" demez mi? Yeni emekli olmuştum, kaçmak için bahanem kalmamıştı. Oturup ilk çocuk romanımı yazdım.

Benden başka pek çok arkadaşını yazmaya özendirdiğini, yazdıklarının yayımlanmasına aracılık ettiğini biliyorum. Bazıları böylece adım attıkları yazın dünyasında kendilerine yer açtılar. Başka kaç yazar bunu yapar, bilmem.
Onunla ilgili yalan yanlış bilgiler paylaşılıyor şu günlerde. Bunlardan biri de yaşıyla ilgili: Füruzan 1939 yılının sonuna doğru doğduğu için 84 yaşındaydı, 8 ay sonra 85 yaşını dolduracaktı!

Tanıdığım en zekî insanlardan biriydi. Leb demeden leblebiyi anlar, olanlara en doğru tanıyı koyar, hem özgün hem çarpıcı biçimde dile getirirdi. Yalnız yazına değil, tarihe de, sanatın bütün dallarına da meraklıydı. "Merak" onu anlatırken kullanılması gereken bir sözcük! Sürekli bir çocuk merakı taşırdı- doymayan bir merak… Sanat tarihinden mimarlığa, resimden müziğe bilgisiyle pek çok kişiyi cebinden çıkarırdı. 1980 ya da 81'de görevle Portekiz'e gitmeden önce bana Amalia Rodrigues'den ilk o söz etmişti. Fadoyu ilk kez onun Ortaklar Caddesi'ndeki evinde dinlemiştim.

Ayrı şehirlerde olmamız belki de birbirimizi daha yakından tanımamızı kolaylaştırıyordu. Birbirimize yatılı konuk oluyorduk. Bana öykülerindekine benzer yataklar hazırlardı. Sevdiğim yemekleri yapardı. Çok iyi aşçıydı. Keyfi yerindeyse ev işi yaparken şarkı söylerdi. İyi bir müzik kulağı vardı. Sesi güzeldi

Aslı'sını Yunan tanrıça heykellerine benzetirdi. Çocukken ona aldığı, ama küçüldüğü için Aslı'nın eskitemediği güzel elbiseyi kızıma getirmişti. Bir de kedi resmi yapıp vermişti odasına asması için. Genç kız olduğunda "su gibi" dediği, "Boticelli'nin kızları"na benzettiği kızım, onun onaylamadığı bir evlilik yapınca: "Sakın kocasını bana tanıştırmaya getirmesin!" demişti.
Namusluydu, açık sözlüydü, ödünsüzdü. Kimsenin peşinden gitmezdi, kendi doğruları vardı, kendi bildiğini yapardı. Nabza göre şerbet vermek onun yapacağı şey değildi.

Yaşamının en büyük aşkı Turhan Selçuk'tu. Bütün sevgisine karşın kendi kalabilmek için ondan ayrılmıştı. Hele o başkasıyla evlenince, ona karşı saygılı bir uzaklığı özenle korumuş, kendi yaşamından söz ederken birlikte yaşadıkları süre içinde olanları olabildiğince ona değinmeden anlatmaya çalışmıştı. Boşanmalarından yıllar sonra bir yemekte karşılaştığı İlhan Selçuk'un kendisinden "sevgiliyengem" diye söz etmesi hoşuna gitmişti.

Annesini toprağa verdikten sonra Ankara'ya, bana gelmişti…
Annemle karşılıklı hayranlığa dayanan bir sevgi vardı aralarında. İyi bir okur olan annem sarı nokta hastalığı nedeniyle okuyamaz olunca -kendi öykülerinden birinin de aralarında yer aldığı- bir sesli kitap dizisi armağan etmişti ona.
Yoldaşıma "enişte" derdi.
Kız kardeşimdi, ablamdı o; kendi deyimiyle "seçilmiş akraba"mdı. Her zaman arkamda olduğunu bilirdim. Benim iyiliğimi benden çok düşünürdü.

Yaşadığım ilginç bir karşılaşmayı coşkuyla anlatmıştım. Hiç tepki vermeden dinlemesine anlam verememiştim. Ama kişileri öyle iyi tanır, olayların gidişini öyle iyi kestirirdi ki!... Şimdi anlıyorum, bendeki coşkuyu gölgelememek için aklından geçenleri söylememişti.
Bir lokantadaki komi çocuk için "Ah, canıım!" demişti. Çocuğun yüzünden yaşamını okumuş, üzülmüştü. Başka türlü bakardı insanlara.
İstanbul'un güzel olduğu zamanlarda o güzel şehirde doğup büyümüş kadınların çoğu gibi o da yaşadığı ortamı güzelleştirenlerdendi. Girdiği her ortama bir güzellik, bir incelik katardı: bir çiçek koyar, bir yazma serer, bir çanak yerleştirirdi. Giysinin de, objenin de, insanın da güzelini, incelmişiniseverdi.
Çalışkanlığı, devingenliği beğenirdi. Tembelliğe, nazlanmaya, mızmızlığa, mıymıntılığa sabredemezdi.
Yazar olmayı seçmeyip resme yönelseydi iyi bir ressam olurdu. Resme de yetenekliydi, oyunculuğa da… O da benim gibi taklit yapmayı severdi. Alanya'dan Ankara'ya gelmek üzere otobüse binmeden önce süslü bir kadının gagalı gugalı konuşmasını duyup gülüşmüştük; yol boyu onun gibi konuşarak doğaçlama bir skeç oynadık- ta ki gecenin bir saatinde önümüzdeki yolcu dönüp bizi uyarana dek!

Geçenlerde Sinek Sarayı ile Bit Palas tartışmasına tanıklık ederken aklıma Füruzan'ın uzun yıllar önce yazmaya başladığı roman geldi: Eski bir İstanbul apartmanında yaşananları anlatacaktı. Belki 30 yıl önce başlamıştı; uzun bir süre bir türlü ilerlemediğinden yakındı durdu. Ben de "Sen bundan sonra birşey yazmasan da olur. Bugüne dek yazdıkların yeter" diyor, romanın nasıl ilerlediğini hiç sormuyordum. O arada birkaç öykü çıkardı.

Yazma konusunda ona söylediğimi destekleyen bir anısı geldi aklıma: Yaşar Kemal bir gün “Kız” demiş, “sana bütün romanlarımı vereyim, karşılığında bana bir öykünü ver: Edirne’nin Köprüleri’ni…”

***

Annemin kitaplığından Sevda Dolu Bir Yaz’ı çektim: 16 Ağustos 2017’de anneme imzalamış. Kitabın ikinci öyküsü Birinci Yaz Şarkıları’na göz gezdirirken gözyaşlarım taşıp akmaya, dudaklarım titremeye başladı. Kalktım, mutfağa kaçtım. Annem, Füruzan’ın “dünyasını değiştirdiği”ni bilmemeliydi.

Kerim Ali’ye mi ağlıyordum, onun güzel ailesine mi, “sonsuzluğa karışan” Füruzan’a mı, onun dostluğundan yoksun kalan kendime mi?

Çiğdemim Derneği

MAHALLEDE SÖYLEŞİYORUZ

15 Mart 2024
Cuma
20.30

CUMHURİYET DEVRİMİ KADIN SORUNSALI

Gülsen TUNCER
Tiyatro Sanatçısı

*KATILIM ÜCRETSİZDİR.

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ
ÇİĞDEMİM 1996

CİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE

Çankaya Belediyesi
Hasan Ali Yücel
Çankaya Evi
İsmail Hakkı Tonguç Salonu

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ
ÇİĞDEMİM 1996
www.cigdemim.org.tr

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A
Çankaya-Ankara

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

+90 507 868 57 70

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1996

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE

KÜTÜPHANEDE YAZARLARLA SÖYLEŞİYORUZ

LEYLA SERPİL

16 Mart 2024 Cumartesi 15.00

Çiğdemim Derneği Oğuz Tansel Semt Kütüphanesi Çiğdem Mah. 1551.Cadde Can Yücel Parkı içi

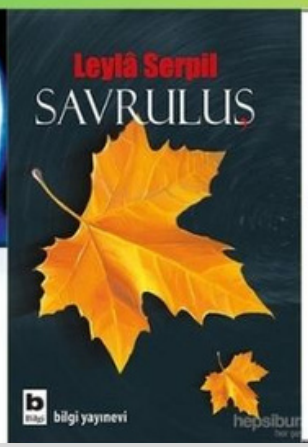

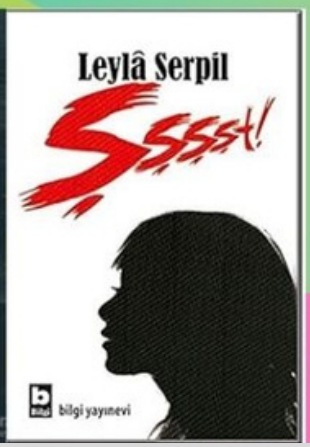

www.cigdemim.org.tr

Söz konusu SAYGI olduğunda genelde karşımıza 2 tip insan çıkar. Bir tanesi bu saygıyı insanların sevgilerinden kazanır. Bir diğeri ise saygısını insanların korkuları üzerine inşa eder.

Dernek üyelerimiz için Özel Özkaya Tıp Merkezi ile bir anlaşma imzaladık. Buna göre üyelerimiz, üye kimlik kartlarını göstererek, muayenelerde %20, tetkiklerde %15 indirimden faydalanabilirler.

Kızılay-Güvenpark dolmuş duraklarının karşısında bulunan merkezin hizmetleriyle ilgili ve randevu için 417 85 85 ile görüşebilirsiniz. Ayrıca Kurumsal İlişkiler uzmanı Buğra bey ile de irtibata geçebilirsiniz. (0505 4066561)

Not: Kimlik kartı olmayan üyelerimiz bir fotoğraflarını iletirlerse kimliklerini hazırlarız.

Namık Kemal evi

Eğitimci ve yazar Neşe Doster'in yazdığı "Yüreğim Kars'ta Kaldı" kitabını okuyordum. Kars'a gittiğim halde orada Namık Kemal Evi olduğunu kitaptan öğrendim. Tekirdağlı olduğum için ister istemez Namık Kemal'e ilgi duyuyordum. Her Tekirdağ ziyaretimde Namık Kemal Evi'ne uğrar oradaki arkadaşlarla sohbet ederim.

Namık Kemal Kültür Evi, Kars'ın Merkez İlçesi, Kaleiçi Mahallesi, Erzurum Caddesi üzerinde yer alır. 1853-1854 yıllarında vatan şairi Namık Kemal'in çocukluğunu geçirdiği evdir. Kars Çayı kenarında, Kars Kalesi civarında bulunan ev restore edilerek, günümüzde sergi alanı ve "Âşıklar Evi" olarak hizmet vermektedir.

Topçuoğlu Hamamı'nın hemen yakınında, Namık Kemal'in bir zamanlar dedesiyle yaşadığı ev var. Namık Kemal neden burada yaşamış çünkü dedesi zamanının Kars valisi imiş. Bu ev de haliyle vali konağıymış. Namık Kemal çok küçük yaşta babası ölünce, 7 yaşından 14 yaşına kadar burada dedesiyle yaşamış. Zamanla harabeye dönen konak, 2011'de UNESCO desteği ile âşık atışmalarını izleyebileceğiniz bir kültür evine dönüştürülmüş.

Namık Kemal (21 Aralık 1840, Tekirdağ - 2 Aralık 1888, Sakız Adası), dedesinin Kars'a mutasarrıf olarak atanması sebebiyle bir buçuk yıl Kars'ta yaşadı. Karslı şair ve müderris Vaizzade Seyid Mehmet Hamid Efendi'den, Divan edebiyatını öğrendi. Avcılık, atıcılık, cirit dersleri aldı. Kars'ta görevi sona eren dedesi ile 1854'te İstanbul'a döndü. Burada görüp yaşadıkları ileride yazacağı tiyatro eserlerine ilham vermiştir. Namık Kemal, Midilli'de sürgüne gönderildiği sırada Abdülhak Hamit'e gönderdiği bir mektupta, "nişanlısının arkasına düşerek, gönüllü nefer yazılmış, Kars'a kadar gelmiş ve bir taburun trampetçiliğinde bulunduğu halde şehit olmuş Kürt kızın cenazesini gördüğünden" bahseder. Vatan Yahut Silistre piyesinin konusunu oluşturan erkek kıyafetine girip nişanlısının ardından Silistre'ye giden Zekiye'yi buradan etkilenerek yarattığı düşünülür.

HASAN ÂLİ YÜCEL,
VEFATININ 63. YILINDA BİR FİKRİ TAKİP YOLCULUĞU:
(17 ARALIK 1897 - 26 ŞUBAT 1961)

Mehmet H. Odabaşı
Doğa Apt.

Hani derler ya asalet atadan gelir diye, “Sunay Akın’dan Ertuğrul Fırkateyni’nin hikâyesini”, Hasan Ali Yücel’in nasıl bir atadan geldiğini izlemek isteyenler için paylaşmak istedim:https://www.youtube.com/watch?v=HtOEmJCEqZ8

26 Şubat 1961 Pazar,

Anadolu hümanizması ve kültürel aydınlanmada efsane öğretmen, devlet adamı Hasan Âli Yücel’in vefatının 63. devir yıldönümünü akla getirdi.

Çocukluğu, ilk eğitimi - askerlik görevi – üniversite eğitimi ve sonrası ilk mesleği felsefe öğretmenliği olan; politik kimliği doğrultusunda sayısız hizmetler ve eserler veren; emeklilik sonrası gazetecilik, yazarlık yapan ve yaşarken efsane olmuş bir fanidir, Hasan Âli Yücel.

Çocukluktan gençliğe geçiş yıllarında 1911 – 1913 Trablusgarp ve Balkan savaşlarındaki yenilgi ve toprak kayıpları nedeniyle acılar yaşamış; 1914 – 1918 I. Dünya Savaşında imparatorluklar yıkılıp Avrupa’da haritalar yeniden çizilirken, VI asırlık Osmanlı İmparatorluğunun tarih sahnesinden çekilişine ve topraklarının İtilaf Devletlerince işgaline tanıklık etmiştir.

Ve tabii ekonomik gücü yetersiz, yorgun, yıpranmış bir ordunun 1919 – 1923 Kurtuluş Savaşlarında birçok cephede çarpışırken, 1920'de 1. TBMM’nin açılışı -1923 Cumhuriyetin ilan edilmesi ve tüm bu olanların on iki yıl gibi kısa bir sürede gerçekleşmiş olmasının arkasındaki dehanın Mustafa Kemal, silah arkadaşları ve Türk halkı vardır.

Hasan Âli, Mevlevi Kültürüne hakim bir ailede gözlerini dünyaya açar. Ağır koşullar altında geçen eğitim hayatı; İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi felsefe bölümünden mezuniyet ile sonlanır. Hümanist, özgür ve kararlı kişiliğinin oluşmasında aldığı eğitim ve süreçte yaşanılanların önemi büyüktür.

Mezuniyet sonrası farklı eğitim kurumlarında almış olduğu öğretmenlik ve Maarif Vekâletinde müfettişlik; Gazi Eğitim Enstitü Müdürlüğü gibi görevleri sürdürürken; Mustafa Kemal Atatürk’le üç ay sürecek yurt gezisine çıkması onun gelecekteki kariyerinin yönünü belirler.

1935’te yapılan seçimlerde Hasan Ali Yücel İzmir Milletvekili olarak Meclise girer.

Atatürk’ün vefatı üzerine 11 Kasım 1938’de İsmet İnönü Cumhurbaşkanı seçilir ve 28 Aralık 1938’de de Celal Bayar kabinesinde; Saffet Arıkan’ın istifa etmesi ile Hasan Ali Yücel Maarif Vekili olur. (*)

Atatürk’ün devrim ve ilkeleri doğrultusunda Cumhurbaşkanı İsmet İnönü’nün desteği ile reform niteliğindeki projeleri teker teker yaşama geçirilirken; genç Cumhuriyetin değerlerini sahiplenecek ve onu ileriki yıllara taşıyacak olan yeni insanı yaratma projesinin adı “Köy Enstitüleri” olacaktır.

Köy Enstitülerinin mimarlarından ve dönemin İlk Öğretim Genel Müdürü olan İsmail Hakkı Tonguç; Balkanlarda yurdu işgal altında olan, 8 çocuklu bir çiftçi ailenin en büyük oğlu olarak, okumak üzere İstanbul’a gelir. İstanbul’un, Boğaz’ın işgal altında kaldığını görmek onu kahreder; yokluk, zor ve savaş koşullarında öğretmen olma hayali onu arzu ettiği konuma taşıyacaktır.

Köy Enstitüleri yasa tasarısı muhalefetin çok büyük direncine karşı tartışmalarla geçmiş olup, 17 Nisan 1940'da TBMM'de muhalefetin 148 ret oyuna karşı, 258 kabul oyuyla yasallaşmıştır.

CUMHURİYET Dönemi Milli Eğitim Bakanları ve Görev Süreleri

Reşat Şemsettin Sirer 5.8.1946-9.7.1946	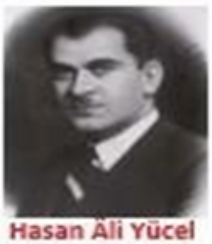 Hasan Âli Yücel 28.12.1938-5.8.1946	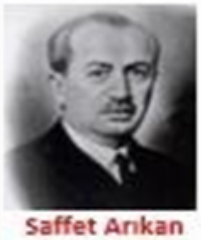 Saffet Arıkan 10.6.1935-28.12.1938	Zeynel Abidin Özmen 9.7.1934-9.6.1935mmm	Yusuf Hikmet Bayur 27.10.1933-8.7.1934	Reşit Galip 19.9.1932-13.8.1933	Esat Sagay 27.9.1930-18.9.1932
Refik Saydam 17.9.1930-26.9-1930 Vekil 14,8-1933 26.10.1933 (Vekil)	Cemal Hüsnü Taray 10.4.1929-15.9.1930	Recep Peker 9.4.1929-10.4.1929 (Vekil)	İsmet İnönü 1.1.1929-8.1.1929(Vekil) 9.1.1929-27.2.1929	M. Necati Uğural 20.12.1925-1.1.1929	Mehmet Şükrü Saraçoğlu 22.11.1924 - 3.3.1925	Hüseyin Vasıf Çınar 8.3.1924 - 21.11.1924 28.2.1929 – 7.4.1929
İsmail Safa Özer 6.11.1922-7.3.1924	Mehmet Vehbi Bolak 20.11.1921-5.11.1922	Hamdullah Suphi Tanrıöver 14.12.1920-20.11.1921 4.3.1925-19.12.1925	Rıza Nur 4.5.1920 13.12.1920			

(*) İlk Meclis açıldığında TBMM Milli Eğitim Vekili Rıza Nur Bey'dir. Mustafa Kemal'in eğitim ile ilgili idealini gerçekleştirmek için 17 Maarif Vekilinin değişmesi ve 20 yılın geçmesi gerekiyormuş.

Yurdun 21 farklı il sınırında kurulan Köy Enstitüleri, her türlü engellemelere karşı; 17.342 öğretmen, 8.756 eğitmen ve 7.300 sağlık memuru mezun ederek görev yerlerine göndermiş olup; bilinen nedenlerle 17 Ocak 1954 tarihinde kapatılmaları engellenememiştir.

Hasan Âli Yücel Milli Eğitim Vekâleti ve ait olduğu partiden ayrılarak, Ulus ve Cumhuriyet gazetelerinde bir süre köşe yazarlığı yapar. 1956 – 1960 yılları arasında da İş Bankası Yayın Kurulu'nda görev alır ve ilerleyen yıllarda rahatsızlığı nedeni ile dinlenmeye çekilir… 26 Şubat 1961'de vefat eder.

Aydınlanma ve Kültür Devriminin bir diğer efsane ismi İsmail Hakkı Tonguç ise Eylül 1946'da İlk Öğretim Genel Müdürü görevinden alınır. Bir süre Maarif Vekâleti içinde farklı görevler üstlenirken, bir takım basılı yayınlar üzerine üretime devam eder. 1953 yılında yurt dışı gezilerinde araştırma ve inceleme ziyaretleri yapar, hastalık sorunları vardır. Almanya'da bulunduğu süreçte ağırlaşır ve Hamburg Tıp Fakültesinde tedavi görür… 23 Haziran 1960' ta vefat eder.

Cumhuriyetin ilanının ardından on yıl gibi bir sürede çıkartılan devrim yasaları, hukuk, sosyal ve ekonomik yaşamın hemen her alanında geleceğe umutla bakan; gelişen, kalkınan ve devrimsel sıçrayışı gerçekleştiren bir yönetimin varlığı olarak tarihi kayıtlara geçer. Devrim yasalarının her biri diğerleri ile örüntülü ve birbirini bütünler nitelikte olmaları dikkat çeker.

1924 yılında Eğitim Birliği Yasasının çıkartılması ile başlayan arayışlar ve hazırlıklar, 1935 – 1937'li yıllarda Köy Enstitüleri olarak şekillenmiş olup, hemen üç yıl sonra eğitim faaliyetleri başlatılır.

Ancak ne var ki, umut bağlanan eğitim faaliyetleri çok uzun sürmez; 1950 seçimlerinde ülkenin politik tercihleri değişir. 27 Ocak 1954 tarihli yasal bir düzenleme ile ve bilinen nedenlerle Köy Enstitüleri kapatılır. Oysa ki ülkedeki 40 000 köyün en azından bir o kadar da öğretmen ihtiyacı vardır.

On yıl gibi çok kısa bir sürede Köy Enstitüleri, kuruluş amaçlarının çok üstünde bir başarı elde etmiştir.

Tabii ki Hasan Âli Yücel büyük emeklerle hayata geçirilen projenin sonlandırılması nedeni ile üzgün ve kırgındır. Köy Enstitüleri hakkında atılan iftiralara ve yersiz söylentilere karşı:

"Köy Enstitülerinin kusurlarını bana verin, başarıları sizin olsun!" demekle yetinecektir ve yaşamları boyunca ülkesi ve milleti için fedakârlıklar yapan, eserler bırakan her kanaat önderinin, halk kahramanının ortak bir önsezi ve kaygısı vardır. Ve Hasan Ali Yücel de bunu şu veciz sözleri ile dile getirir.

"Biz, yarınların insanlarıyız. Emeklerimizi, bilgi ve duygularımızı, yaptığımız bütün işleri bizden sonra geleceklere bir miras değil bir vasiyet olarak terk ediyoruz" derken toplumun hangi kesimine sesleniyordu bilemem ama cevap Nobel Kimya ödülü sahibi Prof. Dr. Aziz Sancar'dan gelir:

"Başardım. Benim öğretmenlerim Köy Enstitülüydü, ben Cumhuriyet Eğitim Devriminin bir eseriyim." der.

Paylaşmak istedim.

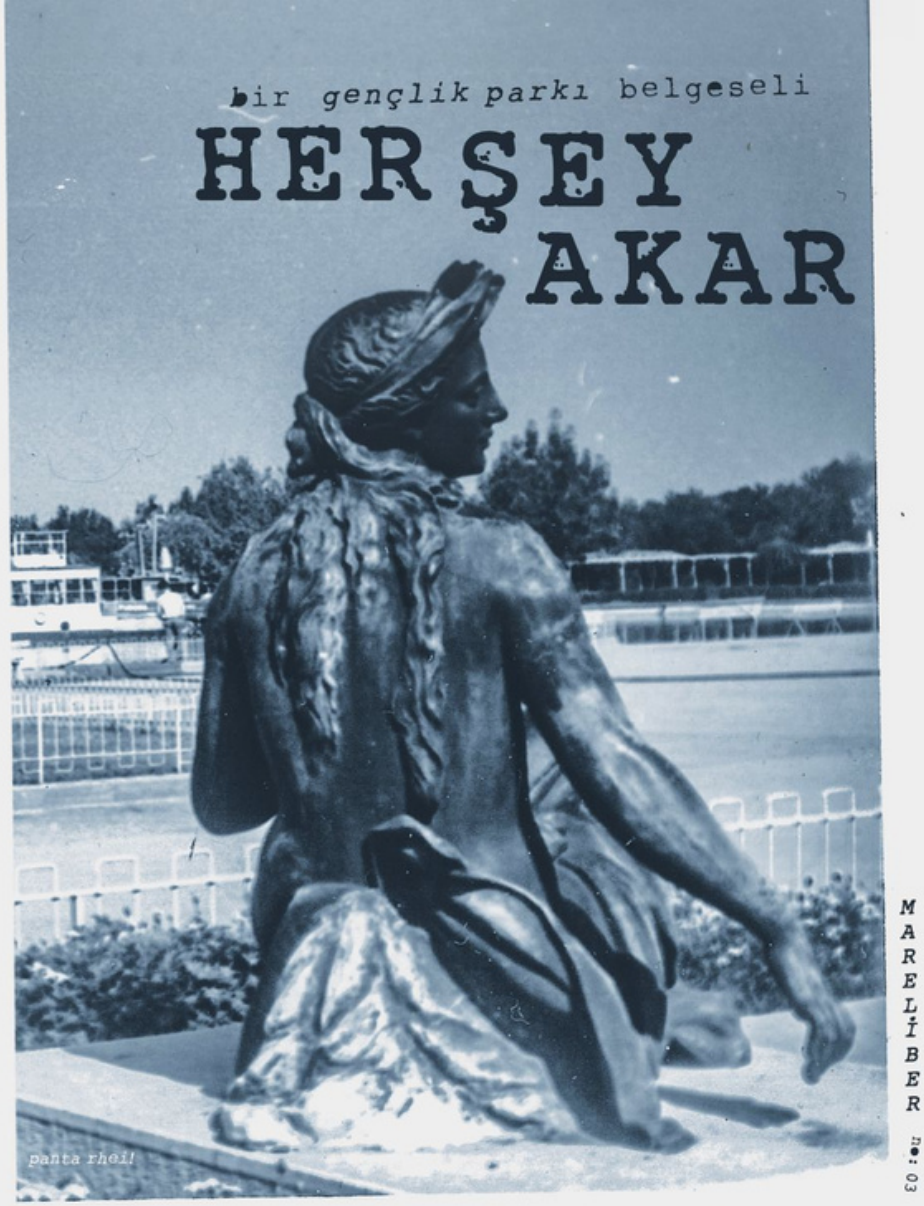

Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.

ÇİĞDEMİM 1996

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

BİRLİKTE

Bir Belgesel Bir Yönetmen

13 Mart 2024
20.00, Gösterim

Çankaya Belediyesi
Hasan Ali Yücel Çankaya Evi
İsmail Hakkı Tonguç Salonu
1551. Cad. No: 21, Çiğdem

BİR GENÇLİK PARKI BELGESELİ: HER ŞEY AKAR BİR MARELİBER FİLMİDİR.

YÖNETMEN&YAPIMCI director&producer.DENİZ ŞENGENÇ TUNCA
KATILIMCILAR participants.ALİ CENGİZKAN / AYDIN AFACAN / AYLA AKSOYOĞLU / DERYA KÖROĞLU
FİLİZ YENİŞEHİRLİOĞLU / İLHAN TEKELİ / METİN GÜLTAN / METİN YURDANUR / RENGİM GÖKMEN / ZEYNEP ULUDAĞ
ARAŞTIRMA SORUMLUSU research.ULAŞ BAGER ALDEMİR | *KAMERA* camera.OKAN CANDEMİR / ERKAN ÖZKAN
KURGU editing.DENİZ ŞENGENÇ TUNCA | *YARDIMCI YÖNETMEN* assistant director.KERİM CAN KARA
IŞIK ŞEFİ lighting director.YUSUF DEMİR | *MÜZİK* music.ATA CAN YILDIZ / UĞURCAN CANGİR

Mareliber genclikparki.net

Vekam katkılarıyla

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI katkılarıyla

Sinema Topluluğumuzun tüm etkinlikleri ücretsiz ve herkesin katılımına açıktır. Topluluğa katılmak için derneğimizle iletişime geçebilirsiniz.

HEP BİRLİKTE TİYATROYA GİDİYORUZ

DEVLET ANA

ANKARA DT

16 Mart 2024 Cumartesi

CÜNEYT GÖKÇER SAHNESİ

Yazan Kemal Tahir

Oyunlaştıran Osman Özkan

Rejisör Ayşe Emel Mesci

Gidiş-Dönüş servis dahil 125 TL. Üyelere 120 TL.

Servisler dernek önünden 19.00'da kalkacaktır.

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047
0530 6609583

/cigdemimdernegi

Bir arkadaşımız kendi imalatı olan elma sirkesini burs fonumuz yararına derneğimize bağışladı.
70 lira destek vererek alabilirsiniz.

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

ÇİĞDEMİM
1996

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (ÇİĞDEMİM DERNEĞİ)

MİSYONUMUZ (ÖZGÖREVİMİZ)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak

VİZYONUMUZ (ÜLKÜMÜZ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dâhil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak

DEĞERLERİMİZ

Şeffaf : Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.
Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.
Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.
Önyargısız : Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.
Bağımsız ve tarafsız : Dernek, Cumhuriyetin kuruluş değerleri ve Atatürk ilke, devrimleriyle çelişmemek kaydıyla farklı siyasi görüşlere eşit mesafede durur.
Katılımcı : Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşı ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.
Öncü : Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.
Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.